

köşe bucak DÜNYA

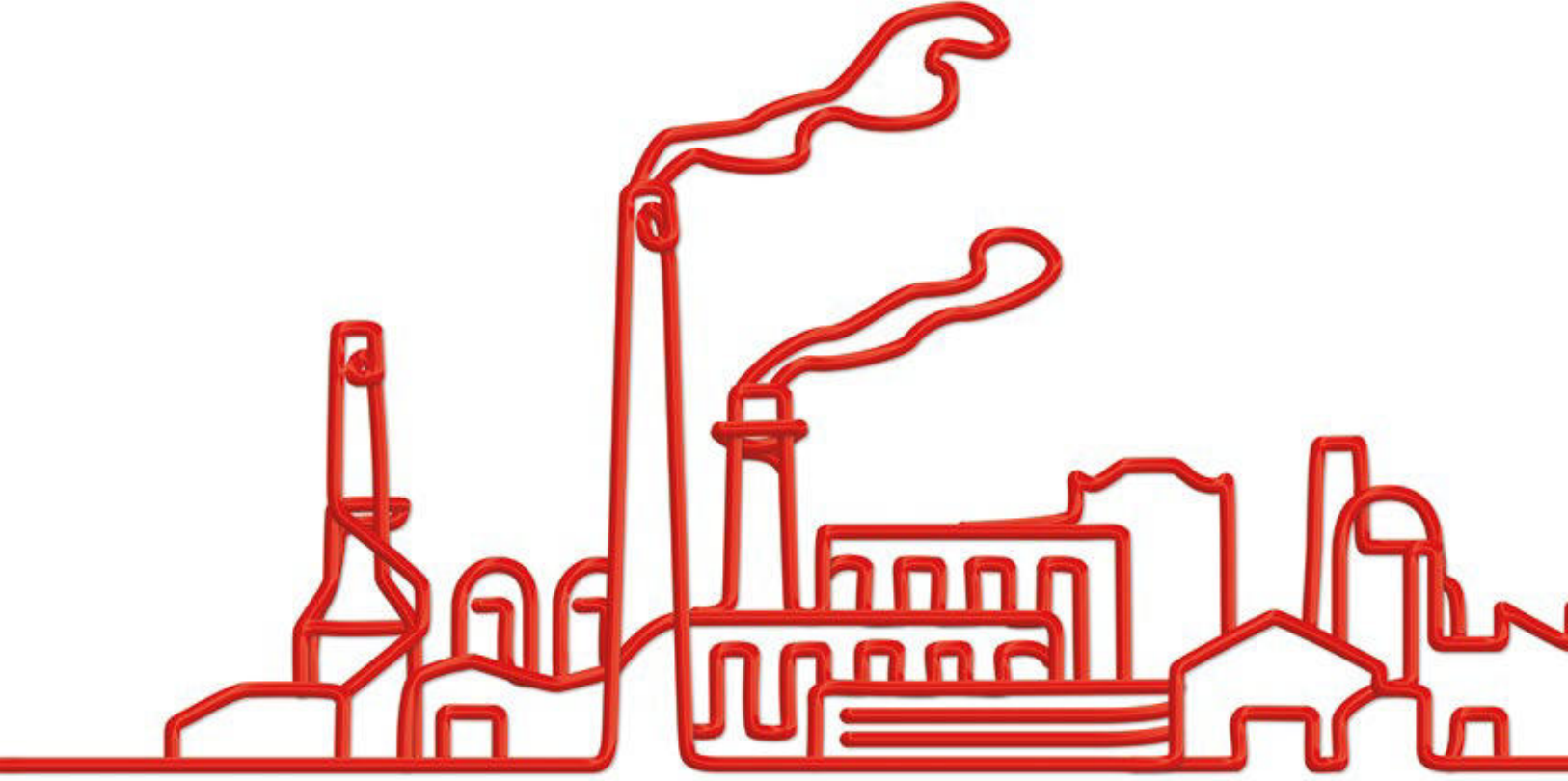
www.kosebucakdunyadergisi.com.tr

kasım - aralık 2020 - sayı: 52 fiyatı: 20 tl



► Gonyalıca Gezi ► Doruk Conker Şahin Rö. ► Kushimoto ► Minicinema ► Niğde ► Hırka-ı Şerif

ÜRETİM İÇİN ENERJİ **ENERJİ İÇİN İYİ KABLO**



İhsan Vakti



“**Üzülme can!**

Doğruysan zarar gördüm deme.

Bil ki **iyiler** mutlaka kazanır.

Hz. Mevlânâ

”

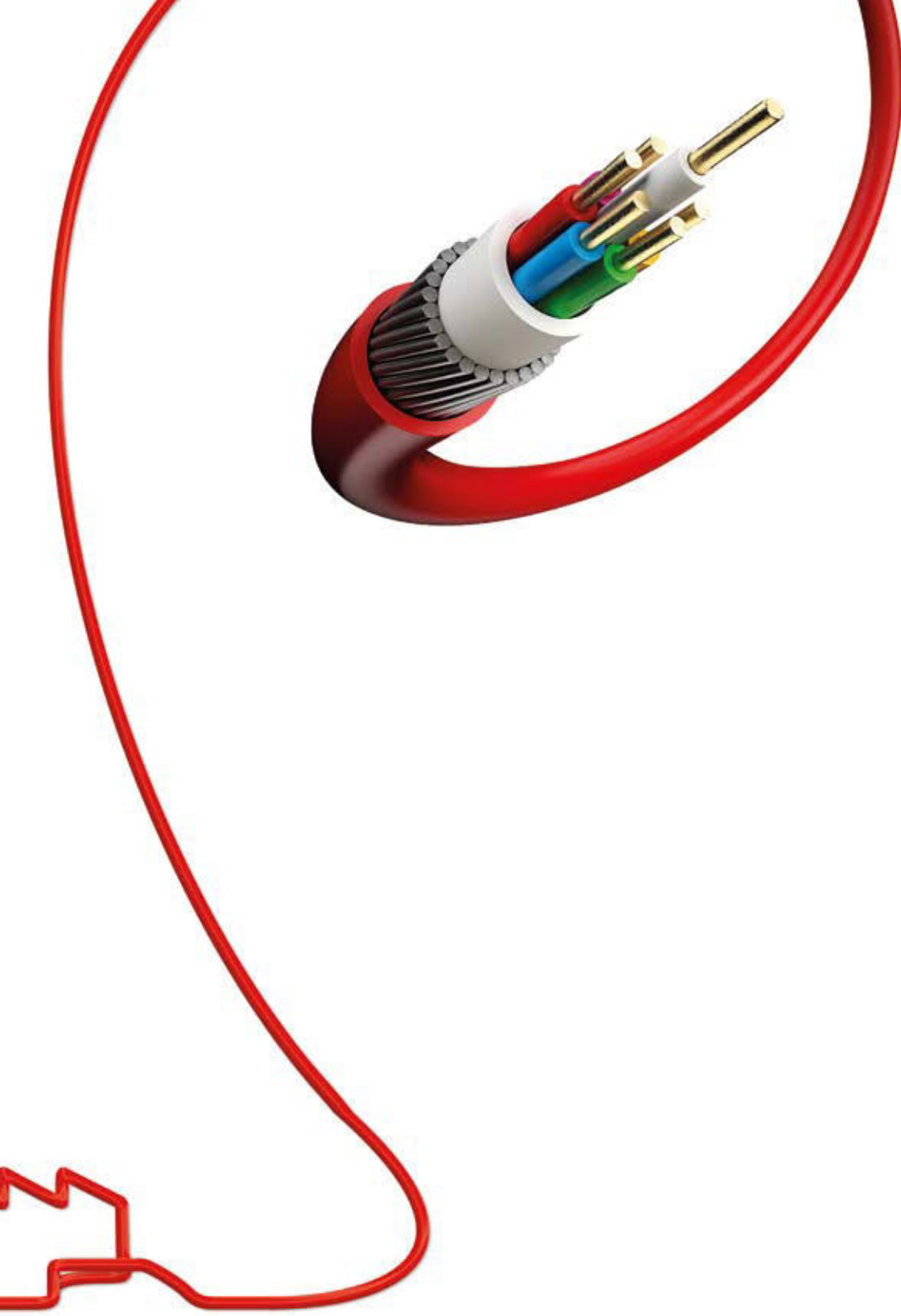
HER YENİ YIL YENİ BİR BAŞLANGIÇ

Her gününüzü, yepyeni hikâyelerle doldurun.

MUTLU YILLAR



TURKISH AIRLINES



www.hes-kablo.com

**İYİ KABLONUN
ADRESİ;**

ME KONYA ENERJİ
ELEKTRİK MALZEMELERİ TİC. ve SAN. LTD. ŞTİ.



ALİ SAMİ PALAZ
alisamipalaz@gmail.com

EDITÖRDEN

AFRİKADA BİR DOLMUŞTA YAŞADIKLARIM

Kasım 2020

Onlarca araba, bisikletli hindistan cevizi satıcısı, birkaç Tuk Tuk(Taşımacılıkta kullanılan taşıt) ve binlerce insanın doluştuğu Kinondoni feribotundan inip bir Piki Piki ye(Motorsiklet) biniyorum. Beyaz bir müşteri gören Piki Piki ci beş kat fiyat söylüyor, fiyatı bildiğimi söylüyorum, durum değişmiyor üç kat fazla fiyata anlaşıyoruz. Beni Mwenge dolmuşlarının kalktığı yere götürmesini söylüyorum. O beni bambaşka bir yere götürüyor. Burası değil diyorum durum değişmiyor, parasını alıp üstünü vermeden gazlıyor. Başta istediği beş kat fazla ücreti alıyor.

İki blok ötede olduğunu hatırladığım Mwenge dolmuşlarına doğru adımlıyorum. Onlarca Dar Es Selaamlı bana doğru pikeler yapıyor. Kimisi taksi lazım mı diyor, kimi yaptığı resimleri satmaya çalışıyor? Onların kazak giydiği havada ben terden sırsıklamım. Yanmaktan soyulan cildimden deriler terle birlikte düşüyor.

Mwenge dolmuşuna binebilme başarısı yakalıyorum. Son anda pencereden binen birkaç kişi daha aynı başarıyı elde ediyor. Yirmi beş kişilik dolmuş altmış kişi ile hareket ediyor. Nasıl hareket ediyor orası ayrı bir muamma. Şoförün önündeki göstergeler aşağı sarkmış iki kablo tutuyor yanında yolu görebileceğiniz koca bir delik var düşünmeye çalışıyoruz. Trafikte 100 metreyi yirmi dakikada alıyoruz. İnenler binenler üstümüzden altımızdan süzülüyor. Ayakkabıları çantaları pencereden kendilerine ulaştırılıyor.

Tutunmak istiyorum tutamak elimde kalıyor. Yere düşmesin diye birkaç kişi taşımaya başlıyoruz. Muavin bir eliyle omzumda öğle yemeğini yiyor diğer eliyle bozuk paraları çıkırdatıp paraları topluyor. Her durakta satıcılar dolmuşa yanaşıp, bir şeyler satmaya çalışıyor. Kimisi dondurma alıyor, kimisi şarj aleti, ben iki ahşap mektup açacağı alıyorum.

Dolmuş bir yerde uzun duruyor "Hah geldik diyorum" maalesef gelmemişiz minibüs bozulmuş, inin başınızın çaresine bakın deyip paramızı iade ediyorlar. Olacağı buydu

Bu Trafikte en iyisi tuk tuk deyip,bir tuk tuk çeviriyorum,yanıma dolmuştan birisi iliştir. Tuk tuk önce kaldırımdan sonra bir petrol istasyonundan bir evin bahçesinden geçip ara sokaklardan yola devam ediyor. Yanımdaki kişi 20 dakika sonra tuk tuk tan iniyor. Bari adını söyleseydi. Tuk Tuk önce bir tarlaya, sonra bir taş madenine sonra derin çukurların olduğu bir patıkaya girerek ilerliyor. Üç saatlik yolculuk anlatmadığım birçok detayla Mwenge de son buluyor. İşte şimdi Mwenge deyim. Dolmuşta yaşadıklarına beş basacak maceralara hazırım. Eğer Afrika daysanız, Tanzanya Dar es Salaam daysanız bunlar hiçbir şey...

Gülümseyişle...

Ali Sami Palaz

Bu Sene Gönülden Kucaklaşıyoruz

Sağlığı korumak, sağlık istemekten daha kolaydır.

H. Mevlâna

Fihî mâ-fih'ten

UĞUR İBRAHİM ALTAY
Konya Büyükşehir Belediye Başkanı



İÇİNDEKİLER



10

GELECEĞİN
ÇİFTÇİSİ



16

ERTUĞRUL
FIRKATEYİNİ



24

ANJELİKA
AKBAR



32

ANDORRA



38

TUZ GÖLÜ
FLAMİNGO



44

DOZZA



58

KOLEKSİYONCU
MEHMET
ŞİMŞEK



64

KÜLTÜREL
MİRAS



74

PORTFOLYO



Doğal olarak bizden

“Her sebep meydana getirdiği
şeyden yücedir”

Hız. Mevlâna



747. Vuslat
Yıl Dönümünde

O'nu
saygı ve rahmetle
anıyoruz



İHSAN VAKTİ

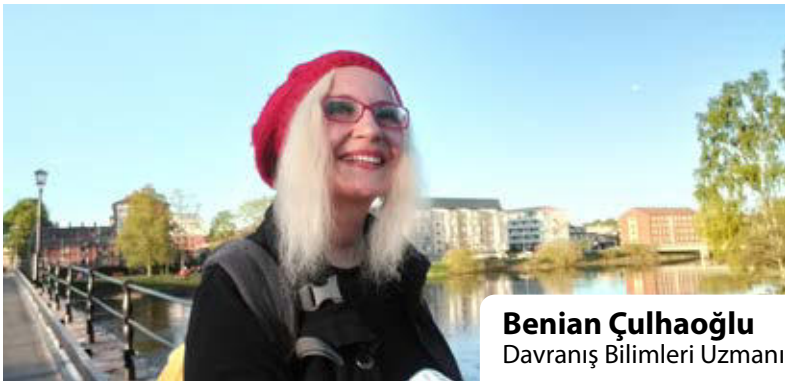
"İnsan yeter ki iyilik arasın,
onda kötü bir şey kalmaz."

SEB-
ARÛS
MEVLANANIN
747.
VUSLAT
YILDÖNÜMÜ



www.meram.bel.tr
[/meram.belidyesi](https://www.facebook.com/meram.belidyesi)





Benian Çulhaoğlu
Davranış Bilimleri Uzmanı

AŞKIM SÉYAHAT

SEYAHAT TUTKUNUZU ATEŞLEYECEK FİMLER

Tüm dünyada etkisi artarak devam eden korona virüs salgını nedeniyle ne yazık ki bir süre daha evlere kapanmak zorunda kalacağız. Bu olağanüstü dönemde kısa bir süre de olsa kaygılardan, korkulardan uzaklaşarak kendinizi seyahatte hissetmenizi sağlayacak filmler seçtim sizler için. Evde koltuğuna gömülüp güzel yerler görmek, dünyanın başka köşelerindeki hayatlara tanık olmak, yaşama farklı açıdan bakmak istiyorsanız kaçırmayın.

Gün Doğumundan Önce

Başrollerde Ethan Hawke ve Julie Delpy'in yer aldığı Gün Doğumundan Önce, seyahat aşklarına hoş bir bakış sunuyor. Sıradan bir Avrupa yolculuğunda trende karşılaşp tanışan Jesse ve Celine'in sıra dışı yolculuğuna tanık oluyorsunuz. Birbirlerinden çok hoşlanan iki genç birlikte Viyana sokaklarını keşfetmeye karar verirler. Keyif dolu gezintide ateş bacayı sarsa da duygularını asla sözlere dökemezler. Emin oldukları tek şey, bu gecenin birlikte geçirecekleri ilk ve son gece olacağıdır. Avrupa egzotizmi, bir günün bir ömür gibi hissedilebileceği bir "seyahat zamanı" yaratıyor insanda. Bu filmi izleyenler, serinin diğer iki filmi, Güt Batmadan Önce ve Gece Yarısından Önce'yi de kaçırmazlar.

Ye, Dua Et, Sev

Film, Elizabeth Gilbert'in kendi yaşam öyküsünden yola çıkarak yazdığı, "en çok satan" ve "en iyi seyahat kitapları" listelerinin başında yer alan aynı isimli Ye, Dua Et, Sev adlı kitabından uyarlanmış. Başrolde izleyeceğimiz güzel oyuncu Julia Roberts, "kendini bulmak" için her şeyi geride bırakıp yola çıkan Elizabeth Gilbert adlı saygın bir New Yorklu yazarı canlandırıyor. Genç kadın önce yemek ve yaşam kültürünü sevdiği İtalya'ya, daha sonra meditasyon ve dua için Hindistan'a gider. Son olarak gittiği Bali'de gerçek aşkı ve iç huzuru keşfeder. Bu film, başkalarının hayatınızın nasıl olması gerektiğine karar verip size sunduğu kalıba girmek yerine, kalbinizi açık tutmanız ve kendi kişisel mutluluğunuzu bulmanız için sizi zorlayacak bir film.

Motosiklet Günlüğü

"Hakiki bir yolculuk, hiçbir şey beklemeden yola çıkmaktır!" diyen, insanı cesaretle yola düşmeye çağıran bir film Motosiklet Günlüğü. Che Guevara'nın gezi sırasında tuttuğu günlükler ile Alberto Granda'nın anı kitabına dayanıyor filmin senaryosu. İki arkadaşın Güney Amerika'da yaptığı beş aylık motosiklet gezisinin hikâyesinin belgeleri niteliğindeki yolculukta, Brezilya'dan Peru'ya, çöl ve yağmur ormanlarının muhteşem görüntülerini izlediğiniz gibi Latin Amerika'daki yoksulluğun gerçek hikâyesine de tanık oluyorsunuz. İnsanın kendisini keşfetmesiyle bir şeyleri değiştirebileceğini ve hayatımızın her zaman öngördüğümüz gibi olmadığını hatırlıyoruz.

Yaban

Yaban, Cheryl Strayed'in aynı adlı romanından uyarlanmış. Reese Witherspoon'un canlandığı Cheryl Strayed, annesinin ölümü, uyuşturucu bağımlılığı ve evliliğinin sona ermesinden sonra paramparça olan hayatını toparlamaya çalışmaktadır. Pacific Crest Trail'de 1.100 millik bir solo yürüyüşe çıkmaya karar verir. Daha önce böyle bir tecrübesi olmayan yürüyüşçü, kendini tehlikeye atsa da doğada yalnız olmadığını fark eder. Bu uzun yürüyüş bir kendini keşfetme ve iyileştirme yolculuğuna dönüşür ve psikolojik bir zaferle noktalır.

Vahşi

Jon Krakauer'in kitabından uyarlanan Vahşi, Christopher McCandless'in gerçek hikâyesini ve kendini gerçekleştirme yolculuğunu anlatıyor. McCandless, Emory Üniversitesi'nden mezun olduktan sonra ailesiyle bağlarını koparır, eşyalarını satar ve Batı Amerika Birleşik Devletleri'nde bir yolculuğa çıkar. Yol boyunca karşılaştığı insanların hikâyeleri, Alaska'nın vahşi doğasında yalnız başına yaşama deneyimi, bize karşılaşmalarımızın ve yaşadıklarımızın hayatımızı nasıl şekillendirdiğinin harika bir resmini sunuyor.

Tatil

Kate Winslet ve Cameron Diaz'ın başrollerini paylaştığı bu 2006 yılı romantik komedisi, kalp kırıklıklarıyla sersemlemiş, tatile kaçmak isteyen iki kadının hikâyesini anlatıyor. Iris Simpkins, Londra'da yaşayan, bir gazete köşe yazarıdır. Meslektaş Jasper Bloom'a platonik aşk beslemektir. Yılbaşı yaklaşırken Jasper'ın nişanlandığını haber aldığı anda tüm dünyası tepetaklak olur. Diğer yanda Los Angeles'da yaşayan Amanda Woods, kendisine ihanet eden sevgilisinden henüz ayrılmıştır ve onu unutmaya çalışmaktadır. Kader bu iki kadının yollarını kesiştirir. Bir internet sitesi aracılığı ile yaşadıkları evleri kısa süreliğine değiştirmeye karar verirler. Amaçları hayatlarında tamamen bir farklılık yaratmaktır. Amanda, gerçek bir İngiliz kulübesine geldiğinde bir sürprizle karşı karşıyadır. Iris ise Amerika'nın Kaliforniya malikânesinde bir rüyayı yaşamaktadır.

Roma Tatili

Başrollerinde Audrey Hepburn ve Gregory Peck'in oynadığı 1970 yapı bir klasik Roma Tatili. Bir ülkenin güzeller güzeli prensesi Ann maiyetiyle birlikte çıktığı Avrupa seyahatinde Roma'ya varır. Prenses, bitmeyen protokollerden, göstermelik nezaketten iyice sıkılmıştır, kendini adeta bir süs köpeği gibi hissetmektedir. Bir akşam nedimesi tarafından verilen sakinleştirici ilacı içtikten sonra, uyumak yerine kaçıp, şehirde küçük bir tur atmaya karar verir. Şehri keşfederken yolu bir şekilde paparazzilik yapan Joe Bradley ile kesişir. Bir prensesin Roma'daki bir günü ve onu haber yapmayı amaçlayan yakışıklı gazeteci arasındaki tatlı bir romantizmi yansıtır film. Yakışıklı gazetecinin prensesi Vespa motosikletinin arkasına bindirerek Roma'yı gezdirdiği sahne oldukça ünlüdür. Usta yönetmen William Wyler tarafından yönetilen Roma Tatili, ünlü yıldız Audrey Hepburn'ün keşfedildiği film olma özelliğine de sahip.

Çantalarımızı toplayıp, seyahat hayallerimizi gerçeğe dönüştürmek üzere yola çıkacağımız günlerin bir an önce gelmesi dileğiyle iyi seyirler...

İHSAN VAKTİ

"İnsan yeter ki iyilik arasın, onda kötü bir şey kalmaz."

Mevlânâ Muhammed Celâleddin-i Rûmî





GONYALICA GEZİP TOZMA

Yazı: Adnan Özkafa ve Fotoğraflar: Koyunoğlu Müzesi Arşivi

Yakın zamana kadar Gonyamızda “gezme” diyince aklımıza şu gelirdi: Evin hanımı gayinnayı eve bekci olarak gor, goluna da çantayı alır, gonu-gomşuya veya bi akrabaya yayan yapırdak otur-maya giderdi. İlk mekdebden eve gelen çocuklar da “Nenee, annem nerde gıı?” diyince, Nene: “Anan gezmeye gitdi, nö-ğürecen ananı, emecen mi, otur, hincik gelir” dir, çocukları anası “gezme”den gelesiye gadar avidırdı. Bol dedigodulu bu oturmalarında misafirlere pasda, börek, batırık, ıvır-zıvır ikram idilirdi. İkramları yiyenner “Ana’ pek güzel olmuş, age bi tarifini alalım” dir, beğense de, beğen-mese de ev saabına bi “kif bağışlardı.”

Şimdi bu “gezme” kelimesinin manası iice değışdi, gelişdi. Ahali deniz gıyılarına, sahil melmekatlarındaki löküs utelere gezmeye gider oldu. O da kesmeyip gavur içine, ejnebi melmekatlara uçup, dolmuşa biner gibi teyyareye biner hale geldik. Sade ejnebi değil bizim gibi Müslüman devletlere de göğe uzanmış minare gibi burç uteller yapılip bi gucak paraynan oralara gidilir oldu. Dünya mı

güççüldü, yoğsam ahalinin eli golu mu uzadı bilmem.

Vakdı zamanında köylüler eşşeğe yükü atıp yakın köylerden şehire mal getirip satmak için şafak sökmeden yola düşer, gün doğarkana şehirin çarşısına-bazarına 3-4 sahatte anca ulaşır, içccakda-soğukda ora varasıya gadar börtler, insannarın canı çıkarıdı. Şimdi maşşallah Gonya’dan teyyareye biniyon “ce’e” dimeden İsdambol’a varıyon. Bırak İsdambol’u 2-3 sahate varmadan tee buralardan Umreye, Hicaza ulaşıyon. Hey gidi günner hey. Nerde o develer-nen alt’ay gidilip, alt’ay dönülen yollar, çöller?

Yah hay gardaşlar işde dünya bööle güççük ya da hızlı bir hale geldi. Bakın şu Köşe-Bucak Dünya mejmaasının gapcaklarına. Bi sayfadan öbür sayfaya geçerken insan sanki bi dünyadan başga bi dünyaya geçer gibi oluyor, gafası biy-ni dönüyor yaav. Her taraf ayrı bi alem. Dili başga, dini başga, yimesi-işmesi başga, donu-uşguru başga...

Her neyse biz gezmeden bahsidiyorduk, lafı dağallandırmadan gine gezmelere, seyahatlere dönelim.

Esgiden gezmek için deyil de şifa için Gonyalıların dizi, beli ağrıdı mı tek gittiği yir, Ilgın Hamamı idi. Tabi o zamannar Gonya’dan Ilgın hamamlarına gitmek filan goca bi merasimidi. Bir hafda 10 gün önceden bulgurunu, salçanı, havlunu, bornuzunu, çamaşırını... hazırlayacan yükünü, çuvalını dekleyecen, eski “hor hor” posdaların altına, üsdüne dıkış dıkış yükleyip urgannarnan bağlayacan. İki-üş sahat yol gidip gantere batacan. Ora varıp bi hafda-10 gün hamamlara girip dinnenecen. Soğna aynı telaşeynen geri dönece, ondan soğnacıma eve gelince soğuk su işmeyecen, ayağın-dan yun çorabı, sırtından örme gazağı çıkartmayıp “yirini bekleyecen.” Bu arada on-ombes gün hısım akraba eline bi tas yoğurdu alıp “şifalı olsun” a gelecek. Bunnarın hepbisini bi toplasan bir Ilgın hamamına gidip gelmek nerdeyse insanın bir ayına malouyor farkında mısınız?



İnsanın gırk yılda bir Angara'da İsdambol'da işi olsa da oralara gitmeye kaksı o garim daha zor. Eee golay mı, nerden baksan Gonya-Angara en az 4-5 sahat, İsdambol disen nerdeyse bi güne yakın yolculuk. Adı üsdünde "uzun yol" yani. Yolda yimek için evden ekmek arasına köfdeyi yapıp çıkılayacan, yanına bahcadan gıl büber, yirli tomatayı da goyacan. Etinen beraber "öldürülmüş soğan" da fena gitmez hani. Onnarnan beraber öteberiyi de fazla atışdırıp ondan soona için bulanırsa "otobos dutdu" dii "üsküfra" itmek için mâvinden naylon torba isdeyecen. Tiirakiysen zaten havasız otobos da bi Bafra caarası du-mannayıp az daa havayı kirkledecen.

Daa bitmedi,yanında çoluk çocuk varsa apdez bozmak için şüfere reca idip şööle bi yolun gıyısında ekisdiradan mola virdirecen, orda bir guytuya çocuğu "biş biş" dutacan. Yog efendim ağşam namazı, ikinci namazı geçmeden bi de namaz molası, hısım akrabaya yarımşar-birer kilo Hacıbekir lokumu... dirkene yola gitmek filan bir "ömür" sanki.

Öteğenner bizim yiğen acanta bir tağsi almış. Bir işi gücü filan yok. Sırf zevk için o ne dimeğise "araba açılısın" diyi bi İsdambol'a varmış gelmiş. Yimin billah idiyor: "5 sahate varmadı" diyor. Hatda bir-iki bilat yirinde de açık oyalanmış, guyrık filan beklemiş, o da olmasa nerdeyse 4 sahatte varacağdım, diyor. Şaşdım galdım. Ülen oolum, eceline mi susadın, arkandan atlı mı goğalar, derdine ne? Ha imil imil geze geze git gel. Ben böö-



le diyince bana ne dise beğenirsiniz?

"Dayııı, sen ağnaman, bize adrenalin ilazım, adrenalin!"

O ne garın ağrısıysa, essah da hiç ağnamadım. Asbirin'i Panalgin'i filan bilirim, başım-dişim ağrıyınca Gripin de atarım amma o didiğini hâlâ da annamadım. Bir hap adı mı, yoğsam dolar-mark gibi bir gâvur parası filan mı bilmem. Naha imi döküle gal imi? O gâvurca kelimeleri belleyeceğine otur da adamakıllı Sübâneke'yi, Eddehiyyatü'yü belle hay gidi sipası. Bööle uçar

gidersiniz, çekirgenin hesabı bir zıplar, iki zıplar ondan soğna da bi gün ağşam acansı aşdın mı gari, haberler başlar:

"Gonya-İsdambol yolunda aşırı süratden dolayı miydana gelen gazada...."

Hadi buyur buradan yak! Ha n'oolur yavaş yavaş gidip gelsen de sağ sâlim evine çoluk

çocuğuna gavuşsan olmaz mı? Şimdi Adrenalin didiğin şey neyse al da başına çal! Neye yaradı şööle baalım?

Her neyse, az eveli yolda köfdeden, tomatadan, bulgurdan salçadan bahsiddik. Şimdi onnar da galmadı. Antalyalar, Alanyalar çıktı, o ıldızlı, aylı utellere giderkene ne havlu-bornuz alınıyor, ne de yimek-içmek. Hepbisi orda hazır seni bekleiyor. Ayağına giyeceğin terlikden, saç gurutma makinesine gadar tam teknil. Hele o açık büfe didikleri yirler ise tam bir patişah sofrası. Ne ararsan var maşşallah. Tansiyon, şeker... filan yoğsa, yi babam yi. O gök görmedik ya da soğnadın görme adamların gözü doymaıyor. Bi sürü para virdik diyi dabakları dıka basa doldurup onu da yiyemeeyollar, yarisını çöpe atıyollar. Ülen oolum yiyeceğin gadar al, doymazsan git bi daa al, niye bööle ganaralık yapan, ayıp, hem ayıp hem günah valla!

Gadınnar disen başga bi alem. Onnar da bi rejim modası çıkarmışlar. Neymiş efendim ince olacağımı, yağ bağlamıyacağı-mış! Çatalınan, cımbızınan yisem mi yimesem mi diyi masanın başında düşünüp durullar. İki dutam marıl, bir çöp mâdinis, bi dirhem et, yarım dilim ekmek... Onnan da garın mı doyar



yaav? Madem yimiyecen dünya gadar para virip de buralara ne dii geldin, otu-raydın evinde hay garam!

Rejim diyince bizim aklımıza esgiden la-iklik, kemalizim, şeriat, tarikat, hilafet... filan gelirdi, şimdi rejim incelmek, di-yet, az yimek... filan demek oluyormuş. Ne diyelim, hayırlı olsun rejiminiz. Esgiden takka-tesbik, sarık, kelimeyi tevhid filan rejimi tehlikeye sokardı, şimdi re-jimi tehlikeye sokannar: Yağ, gollesdirol, haşlama, gızartma, üş biyaz yani un, şe-ker, duz... olmuş. Ülen arkadaş un, şe-ker yimeyeeceez, yani hakık gibi gızarmış su böreğine, avurtlarından sadeyağını damlada damlada saş böreğine yumu-lup, cevizli baklavaya, sacarasına el uzat-mıyacaaz da bu dünyada niye yaşayaca-az yaav? Rejiminiz batsın imi!

Adam gibi yin, adam gibi de çalışın bişşi olmaz. Dedeniz, neneniz rejim mi yapar-ıdı, garnı doyunca yir, ağşama gadar da tarlada tapanda at gibi çalışırıldı. Zabah namazı kakar, üsdüne gün doğmaz, si-zin hesap kırış gibi yatmazıldı.

İşde böyle sevgili okuyucular. Söölüe-cek laf çok amma, fazla satır yok. Ben yazdım yazmasına, bakalım siz okuyup ağniyabildiniz mi bilmem?



Afışabın hukayesi burada başlar

HASAN KULU

ORMAN ÜRÜNLERİ

Laminat Parke , Islı İşlem Ahşap Palet ve Sandık, Kamelyalık Korasta,
F. Joim Lamine Profil ve Panel, İnşaatlık ve Doğramalık Korasta, Fınnk Masit Çam ve Kayın Parke,
Fınnk Tabanı Lambri, Döşeme Tahtası, İthal OSB ve PLYWOOD

0332
444 5856

www.hasankulu.com
info@hasankulu.com

Ağaç İşleri Sanayi Kurumu Sk.
No 35 PK 02300 Selçuklu/KONYA
Faksl: 0332 2493176

HASAN KULU
Orman Ürünleri A.Ş.

ÇANAKLARIN TEKERRÜRÜ

Sevgili okur; bu ay seninle İstanbul Arter'de gerçekleşen ve Mart 2021'e kadar sürecektir olan, Alev Ebüzziya Siesbye'nin "Tekerrür" isimli sergisi için sevgili Kùratör Eda Berkmen ile küçük bir sohbet gerçekleştirdik. Keyifli okumalar diliyorum.



İlk sorum, bu sergi için niçin Arter'in alanının seçildiği üzerine. Arter'in mottosu haline gelen "sanat için alan" sözü ile bu sergi nasıl bir bağdaşıklık sergiliyor? Arada bir korelasyondan bahsetmek mümkün mü?

Arter, geleneksel üretim biçimlerinden ziyade, çağdaş sanatın farklı ifade, tutum ve pratiklerine, kavramsal eserlere yer veren bir program izliyor. Bu yüzden sıklıkla geleneksel sanatlarla, el işçiliğiyle ilişkilenen çömlek/seramiklerin gösterilmesini şaşırtıcı buluyor olabilirsiniz. Ben Alev Ebüzziya'nın değişmeyen tek bir malzeme, yöntem ve formla bir yaşam boyu uğraşarak gerçekleştirdiği, bizi tefekküre davet eden yapıtının, kavramsal araştırmaların önceliklendirilerek, estetiğin ve malzeme kullanımının kimi zaman ikinci plana atıldığı çağdaş sanat alanında göz ardı edilen bir değerler bütününe dikkat çektiğini düşünüyorum.



Bu anlamda Arter'in bu gibi bir pratiğe çağdaş sanat çerçevesinde hem fiziksel hem düşünsel bir alan açtığından söz edebiliriz.

İkinci sorum yine Arter ve sergi arasındaki

ilişki üzerine olacak; Arter'in alanının bu sergiye kattıklarını incelerken, biraz da Arter'in sergi üzerindeki etkisini merak ediyorum. Henüz daha kimse görmemişken, eserlerin bir alan içinde can bulması nasıl bir histi sizin için?

Harika!

Öncelikle serginin, içinde gerçekleştiği Galerî -1 için tasarlandığını söylemek gerekir. Bu galeri, diğer galerilere kıyasla bina içerisindeki en kendi içine kapalı ve günlük hayatta alışık olduğumuz boyutlara en yakın sergi mekânı. Binadaki diğer galerilerde olduğu gibi tavan yüksekliğinde farklılıklar, başka alanlara bakan camlar yok. Dışarıdan ses, ışık ya da görüntüye geçit vermiyor. Yani mekânın kendi mimari özelliklerinden ziyade, doğrudan yapıtlara odaklanmayı ve sessizliği mümkün kılıyor. Bu sebeple



bu galerinin Alev Ebüzziya çanaklarıyla vakit geçirmek için güzel bir alan olduğunu düşünüyorum.

Sergi açılışından bir yıl kadar önce Alev Arter'i ziyaret ettiğinde üzerine çalışmak istediği formları ve aşağı yukarı boyutları bizimle paylaştı. Galerî içerisinde nasıl bir düzen kurabileceğimiz üzerine birlikte düşündük. Bir merkez modül ve bunun etrafında neredeyse simetrik şekilde konumlanan dört diğer modül ile birlikte, arkada yeni bir alan yaratan bir nişten oluşan bu mekânsal düzene kısa sürede karar verdik. Alev çanakları bu yapı belirlendikten sonra üretti.

Paris'teki atölyesinden gelen kutuları kondisyon kontrolü için birer birer açmak, her çanağı çevirerek yakından incelemek oldukça heyecanlı ve etkileyici bir deneyimdi. Nermin Kura'nın sergi kitabındaki metninde "kadife eldivenli demir el" olarak tarif ettiği Alev'in yapıtında birbirine tam oturan form-yüzey-sır ilişkisini böyle yakından inceleyebilmek kesinlikle bir ayrıcalık.

Sergi mekânı hazır hale geldikten sonra, doğru yerlerini bulmaları için çanakları Alev'le birlikte mekân içinde gezdirirken, kendimi koreografik bir ritüelin içinde hissettiğim anlar oldu. Bir Alev Ebüzziya çanağını taşıyor olmanın, este-

tiği, kırılganlığı, boyutu, ağırlığı sebebiyle bedeninizden talep ettiği bir hareket şekli ve dikkat var. Sergi çalışanlarının ellerinde eldivenleriyle, pür dikkat kesilmiş, büyük bir sessizlik içinde onları bir yerden bir yere taşıdıklarını hayal ederseniz sanırım ne demek istediğimi anlayabilirsiniz.

Alev'in çanakları artık kendi kaideleri üzerine yerleşip aydınlatıldıklarında ve kendilerine has zaman ve mekân algılarını dayatmaya başladıklarında, büyü de

başlamış oldu.

Sergi bağlamında "tekerrür" kavramını incelemek istiyorum sizinle. Bu sergi ile birlikte "tekerrür" e karşı bakış açınız ne yönde değişti? Ana bir sorumuz olduğunu görüyorum sergiye baktığımda; "tekerrür mümkün müdür, bir şey tekrar ettiğinde kendisinden bir şey kaybeder mi yoksa kazanır mı?" Bu sorunun cevabı eminim çok özeldir ve bireyden bireye göre değişiklik gösterir. Ancak, serginin küratörü olarak sizi bu sorunun cevabına yaklaştıran bir an oldu mu hazırlık aşamasında?

Anladığım kadarıyla; tekerrür, ancak soyut sistemlerde, kavramlar dünyasında,



prensipte mümkündür. Bir çiçek kedinin tekrar etmez ama doğanın yeniden can bulduğu "bahar" tekrar eder. Gerçekte yaşanan, gözlemlenen somut olay ve nesnelerin zamana direnmesi mümkün değil, ancak fikir, inanç, hissiyat tekrar edebilir, zamansızdır. Ve bizim tekrarını arayacağımız bu zamansız şey hayatı anlamlı kılar

Kişisel olarak favori bir bölüm veya eser var mıdır?

Sergide gezerken bakışın, çanakların zemine (kaideye) değdiği noktaya odaklandığı anlar

.....

Eda Berkmen

Eda Berkmen Koç Lisesi'nden mezun olduktan sonra, 2007 yılında Yale Üniversitesi Sanat Tarihi bölümünü bitirdi. Londra'da Paradise Row Gallery, İstanbul'da Proje4L/Elgiz Çağdaş Sanat

Müzesi ve Galerist gibi farklı kurumlarda çalıştı. 2016 yılında Central Saint Martins'de Kültür, Eleştiri ve Küratörlük Master'ını tamamladı. 2017 itibariyle Arter'de küratör olarak görev yapmaktadır.



Bu
Mutfakta
**sağlık
var**



**miss lezzet
kapınızda**

Haftanın Hergünü 10:00 / 21:00 Arası **Paket Servis**
Haftaiçi Hergün 20:00'e kadar **Gel-Al**



Sipariş Hattı
**323 miss
6 4 7 7**

Melikşah Mh. Zühre Sk. No:4 Meram / KONYA

f @ /missmutfakcom

TÜRKİYE İLE DOST ŞEHİR: **Kushimoto**

Ertuğrul Fırkateyni'ni bağrına basan, Wakayama'nın kalbinin attığı şehir.

Yazı ve Fotoğraflar: **Prof. Dr. Zerrin Şentürk**



Japonya'nın Wakayama Prefektörlüğü'nün en güney ucunda yer alan ve kıyıları Pasifik Okyanusu ile dans eden şirin bir kasaba Kushimoto; belki de bir şehir; ya da siz şehir deyin ben kasaba diyeyim. Aslında orta ölçekli bir yerleşim yeri; Wakayama'nın rengi bu kasaba.

Japonya'ya on iki kere yaptığım seyahatlerim arasında beni en çok heyecanlandıran ve duygulandıran yerdir Kushimoto. Görmek, fotoğraflamak ve sergilerimde sanatseverlerle buluşturmak için gitmeyi hayal ettiğim bu kasabaya beni kavuşturmuştu; Tokyo'dan sekiz saat süren uzun bir yolculuk. Bu şirin kasabaya gitmek istememin en büyük nedeni şüphesiz Türkiye ile Japonya arasında bir dostluk köprüsü oluşturan efsane gemi Ertuğrul Fırkateyni'dir. Kasabaya vardığımda tren istasyonu çıkışında ilk anda karşılaştığım Türk Bayrağı, Ertuğrul Fırkateyni'nin anıtı ve Türkçe yazılmış "1890'dan beri Türkiye ile dost şehir" yazısı beni gururlandırmıştı.

Pasifik Okyanusu'na hakim Kashinozaki Feneri yakınlarında kayalara çarpıp yüzlerce denizciyle sulara gömülmüştü Ertuğrul Fırkateyni. Kasaba halkı sayesinde altmış dokuz denizci kurtarılmış ve hayata döndürülmüştü. Bu kazanın anısına Kushimoto'nun en göz alıcı mekanı "Ertuğrul Sokağı"nı inşa etmiştir Japon halkı. Bu bağlamda Ertuğrul Sokağı Kushimoto'da ilk gezilecek yerdir. Bu sokağa girdiğinizde sizi "Türk Müzesi" karşılar. Fırkateyn'in çarptığı kaya tam olarak belli olduğundan, bu kayaya tepeden bakan bir konumda yer alır müze. Mürettebat ve gemiyle ilgili eserlerin sergilendiği tarihi bir mekandır. Sokakta denizcilerin anısına yapılan "Ertuğrul Şehitliği" sizi tarihin geçmiş yapraklarına sürükler. Burada geçmişe bir yolculuk yapmış yürürken karşınıza Mustafa Kemal Atatürk'ün, tüm ihtişamıyla at üzerinde yer aldığı anıtı sizi büyülemekte. Biraz daha ileride ise Kashinozaki feneri bulunmakta.

Ertuğrul Fırkateyni'ni bağrına basan, tarihin ilk çarpıcı dostluğuna ev sahipliği yapan, Türk kültürünün Japon ruhuyla harmanlandığı, ortak bir mirasın izlerini taşıyan bir merkezdir Kushimoto. Kardeşliğin şehri, hoşgörü, şefkat ve iyiliğin



kalesidir. Bu çok kültürlülük, ona rengini veren ve onu birçok şehirden farklı kılan bir özelliktir.

Geçmişe sadakatini ve göz alıcı doğal güzelliklerini koruyan Kushimoto halkı, adeta okyanusun avucunda sakın bir

hayat sürmekte.

Kushimoto'ya gelen turistler burada bir gün bile kalacak olsalar, mutlaka tarihi eskilere dayanan ryokanların birinde konaklamalıdır. Kasabanın ryokanları Japonya geleneksel dokusunu yansıtmakta. Geleneksel Japon oteli olan ve sadece Japonya'da bulunan ryokanda konaklamak ve tatami ile kaplanan yerde futon adı verilen yer yatağında yatmak çok hoşuma gitmişti. Otel mi ryokan mı diye sorsanız, kesinlikle "ryokan" derim.

Kasaba adeta özenle yapılmış bir maket gibi; tertemiz sokaklar, minik evler. Dört bir yanını kuşatan doğal güzellikleriyle, masallardan fırlayıp gelmiş bir prenses edasıyla okyanusa süzölmüş sanki. Sahile inip doğal güzellikleri keşfederken, okyanusla buluştuğu kıyıları, adeta gelin taçı gibi kayalıkların kuşattığını gör-



mek huzurun ta kendisidir.

Kayalıklar simgesidir Kushimoto'nun; sarp yapılarıyla benzersiz manzaralar sunar; gökyüzündeki bulutların okyanustaki görüntüleri gibi.

Kushimoto'da gezilecek diğer yerler arasında, Hashigui iwa kayalıkları, Kii Oshima, Cape Shionomisaki, Umikongo, Kushimoto köprüsü bulunmaktadır.

Sessizlik içinde yürümek, eski kasaba havasını solumak ve geleneksel Japon halkı ile sohbet etmek mümkün bu kasabada. Gözünüzü okşayan doğa, ruhunuzu doyuran estetik ile birleşince ardında tam bir dinginlik bırakıyor, Kushimoto'da.

Efsane gemi Ertuğrul Fırkateyni'nin tarihi izlerine ev sahipliği yapan, görkemli coğrafyası ve kayalıklarıyla, kültürel çeşitliliği, tarihi eserleri ve çağdaş yönüyle Kushimoto, Wakayama'yı anlamak için ziyaret edilmesi gereken en önemli yerdir.



Emayenin Geçmişten Geleceğe Keyifli Yolculuğu





GÖZLERİNİZE
İNANAMAYACAĞINIZ
BİR KOLEKSİYON

Musée Miniature et Cinéma

Yazı ve Fotoğraflar: **Benian Çulhaoğlu**



Lyon, Fransa gezimin Paris'ten sonraki ikinci durağıydı. Hakkında pek çok şey işittiğim bu şehri yıllardır görmek istemiştim.

Lyon, başkentten sonra en çok turist çeken şehirlerden biri. Bu hiç şaşırtıcı da değil; Fransa'nın en eski şehirlerinden biri ve en büyük ikinci şehri olmasının etkisi büyük olsa gerek. Aynı zamanda gurme başkenti olarak tanınıyor.

Fourvière tepesinin eteğinde 24 hektarın üzerinde uzanan Eski Lyon, Venedik ile birlikte Avrupa'nın en büyük Rönesans semtlerinden biri olup UNESCO Dünya Mirası listesinde yer alıyor.

Şehri gezerken bir müze tutkunu olarak yolumu Avrupa'da türünün tek örneği olan Minyatür ve Sinema Müzesi'ne düşürdüm. 1960'lardan günümüze efsanevi filmler arasında bir gezintiye çıktım.

Günümüzde Lyon'un kalbinde ideal bir konuma sahip müzeyi ziyaret edenler film stüdyosu sanatçılarının olağanüstü yetenekleriyle tanıyor. Müzedeki her eser, bizzat yerinde çekilmiş

yüzlerce fotoğrafa ve son derece detaylı ölçümlere dayanarak inşa edilmiş. Mükemmel bir ölçeklendirme ve üstün yetenekli kişilerce aylarca süren çalışmaların ardından ortaya çıkmış.

Her şey dijital olmadan önceki döneme ilişkin. Kostümler, film dekorları, maskeler, uzuvlar, animatronikler, robotlar ve her türden canavarların yer aldığı büyümlü bir dünyayla tanışabilirsiniz. 60'ların filmlerinden, Gremlins, Jurassic Park gibi çağdaş gişe rekorları kıran filmlere sinemanın ruhunu hissediyorsunuz.

Slikon ve reçine malzemelerinin ileri teknoloji ile birleşmesi ve üstün yetenekli sanatçıların yaratıcılığıyla mucize görüntüler karşınıza çıkıyor. Dilerseniz Mars'a, dilerseniz yanardağın derinliklerine, dilerseniz de bir insan vücudunda yolculuğa çıkabiliyorsunuz.

Oyuncular için kostümler tasarlayan yetenekli eller, dünyevi yaratıkları şekillendiren sihirli parmaklar, oyuncuların yüzlerini değiştiren, ya da güzelleştiren makyaj ve protez sanatçıları,



hayali sokaklar, kaleler ve gemiler inşa eden marangozlar, dekoratörler, robotik hayvan tasarımcılar, heykeltıraşlar, özel efekt modelleyicileri, ateşli silah replika sanatçılarının sinemaya büyük bir değer kattıklarına tanık oluyorsunuz.

Dünyaca tanınmış film stüdyolarından özel efekt uzmanları, restorasyon uzmanları danışmak amacıyla buraya geliyorlar. Müze sinematografik mirasın korunmasına yardımcı oluyor.

Müzedeki farklı milletten 30 minyatür sanatçısının eserlerinden oluşan "Dünyanın Meslekleri" koleksiyonu yay canına dedirtiyor. Var olan hemen her türlü mesleği üretmişler. Sadece daha küçük olarak.

Uzmanlar enstrüman yapımından ahşap işçiliğine, ince cam işçiliğinden dikişe, demircilikten ayakkabıcılığa kadar inanılmaz el becerilerini 1000'den fazla farklı nesne yapmak için kullanmışlar. Bütün nesnelerde zerafet ve uzmanlık bir arada yer alıyor. Koleksiyon, yediden yetmiş tüm ziyaretçiler için keyif verici nitelikte.

Müzenin kurucusu, Dan Ohlmann, 20 yaşından itibaren ahşap işçisi, bir nevi heykeltıraş olarak eğitim görmüş, aynı zamanda bir iç mimar ve tasarımcı.

1980'lerde tiyatro ve opera prodüksiyon-

ları için setler hazırlamaya başlamış. Bu çalışmalar bir süre sonra onda minyatür sahneler yaratma tutkusuna dönüşmüş.

1984 yılında ilk minyatür mobilya koleksiyonunu hazırlamış. Koleksiyonu

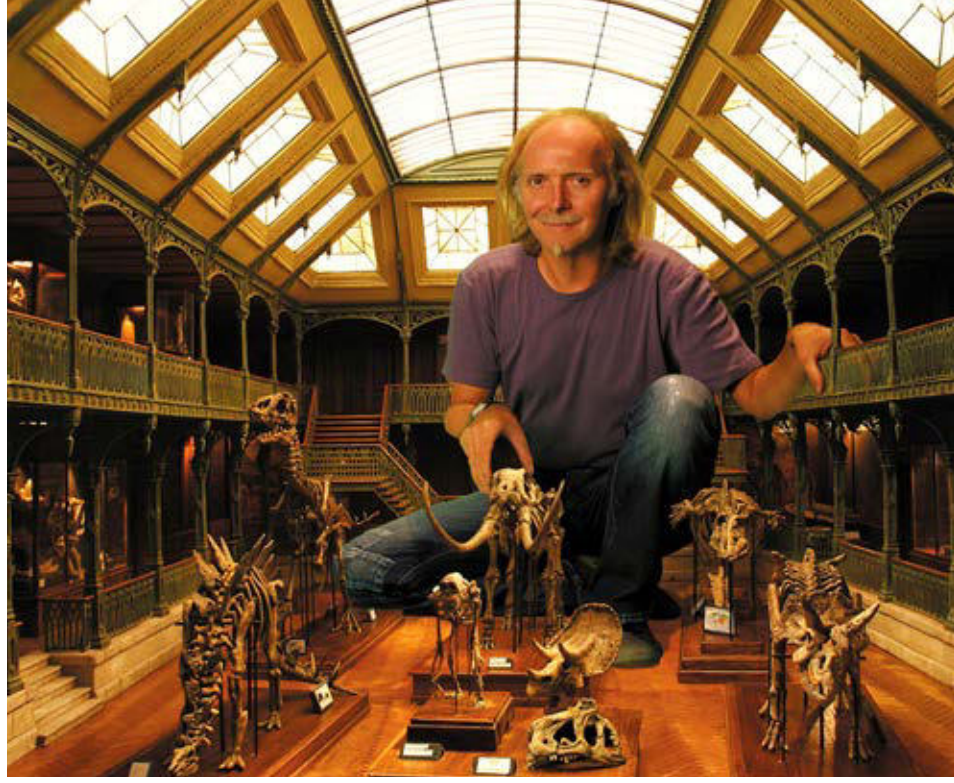
kez sunulan "Dan Ohlmann'ın Minyatürleri" başlıklı kendi gezici sergisini açmış.

1989'da minyatürlerle dolu üç kamyonu ile iki haftalık bir sergi için Lyon'a gelmiş. Şehre görür görmez âşık olan



1986'da medyanın ve halkın yoğun ilgisini odağı haline gelmiş. Dan Ohlmann, 5 günde 25.000 ziyaretçiyi ağırlayan ilk Uluslararası Minyatür Festivali'nin sanatsal organizatörü ve kurucu ortağı olmuş. Ardından Fransa'da, Avrupa'da, Amerika'da ve hatta Japonya'da birkaç

Ohlmann, ilk müzesini "Palais de la Miniature" adı ile Vieux Lyon'da, şehrin eski bölgesinde kurmuş. Günlerini stüdyoda, koleksiyonunu genişletmek için yeni minyatür sahneler yaratarak geçirmeye başlamış.



2003 yılında, minyatür dünyasında tanınan İsviçreli bir koleksiyoner, küçük aile müzesini birinci sınıf bir cazibe merkezine dönüştürmesine yardım etmeyi teklif etmiş. Yeni patronunun sanata olan desteği ve tutkusu sayesinde müzeyi 16. yüzyıldan kalma büyük bir bina olan ve daha sonra satın aldığı UNESCO Dünya Mirası Listesi'nde yer alan Maison des Avocats'a taşımış. 2005 yılında yeni müzesi "Musée Miniature et Cinéma" olarak kapılarını açmış.

Minyatür sanatçıları Musée Miniature et Cinéma'da yer alan atölyelerinde çalışı-

yorlar. Bu atölyeler, açık hava etkinlikleri haricinde halka açık değil, çünkü sanatçıların çalışmaları aşırı konsantrasyon gerektiriyor.

Zaman zaman modelleme okullarından öğrenciler veya geçici stajyerler müzenin atölyelerine çırak olarak geliyorlar. Minyatür sanatının son derece uzmanlaşmış mesleğini öğrenmek için Dan Ohlmann ile birlikte çalışırken, çeşitli projelerde yer alıyorlar.

Dünyanın her yerinden minyatür sanatçılarının zaman zaman bir araya geldiği,



minyatür ve sinema sanatı ile dopdolu bir yer burası. Müzenin bir satın alma fonu var. Böylece her yıl Fransa'dan ve yurtdışından pek çok minyatür sanatçısı koleksiyon için yeni parçalar yaratıyor.

Müzenin iki amacı var: Birincisi ünlü oyuncu ve yönetmenlerin gölgesinde çalışan kostüm tasarımcıları, protez ve makyaj sanatçıları, özel efekt uzmanları, gibi stüdyo sanatçılarının olağanüstü yeteneklerini halka tanıtmak.

İkinci amacı ise, film stüdyoları, film müzeleri, yönetmen ve koleksiyonerlere, zamanla kırılan, bozulan film dekorlarına yeni bir soluk getirebilecek bir restorasyon atölyesi sunmak.

Misyonu ise ziyaretçilerin sinemaya aşık olmalarını sağlamak. Bunu fazlasıyla başarıyorlar.



Kültürel Miraslar Hazinesi

NiğDE

Yazı ve Fotoğraflar: **Salih Doğan**

Anadolu'nun kadim şehirlerinden olan ve bir çok medeniyete tanıklık etmiş, geçmişi 10 bin yıllık bir tarihe dayanan Niğde'de, özellikle Bahçeli-Çamardı ve Kestel kazılarında ortaya çıkan buluntular, kent tarihine dair önemli ipuçları ortaya çıkarmıştır. İlk dönemlerinde Hititler ve Asurluların yaşadıkları bilinmektedir. Sonraları ise bu kadim şehre Frigler, Romalılar, Medler, Persler hâkim olmuş ardından 1071 Malazgirt Savaşı sonrası bölgenin hâkimiyeti Türklerin eline geçmiş, Selçuklular ve Osmanlılar uzun yıllar bu topraklarda hüküm sürmüşlerdir.

Niğde'ye Uluslararası Artquake resim sergisi için gitmiştim. İç Anadolu bölgemizin güney doğusunda yer alan bu güzel şehir adeta bir açık hava müzesi gibi.

Sabahın ilk saatlerinde Üniversite misafirhanesi Göcü konağında güzel bir yöresel kahvaltının ardından kaleyi özellikle de Alâeddin Camisi'ni görmek üzere çocukluk arkadaşım Savaş Bey ile yürüyoruz. Hava biraz serin, lakin tarihte farklı medeniyetlere tanıklık etmiş bu güzel şehri keşfetmek için sabırsız adımlarla kaleye çıkıyoruz..

Bizi görkemli mukarnas kavsaralı taç kapısıyla muhteşem mimari örneği Alâeddin Camisi tüm ihtişamıyla karşılıyor.

Alâeddin Camii

1233 yılında Selçuklu döneminde siyasi ve cami medrese kale banisi olarak bilinen Zeyneddin Beşare tarafından,1233 yılında; I. Alâeddin Keykubat adına yaptırılmıştır. Görkemli taç kapısındaki Selçuklu Türk motifleri bizi adeta büyülüyor. Kalenin güneyinde yer alan kuzey- güney yönünde iki kapılı dikdörtgen planlı, çok destekli ve çok bölüntülü, mihrap önü yan yana üç kubbeli ve avlusuz plan tipinde bir yapıdır. Bu muhteşem cami, kubbe ve tonozları bakımından diğer yapılardan farklı bir konuma sahiptir. Bazilika tipindeki yapının doğu yönündeki taç kapısında yoğun olarak bezmeleri görmek mümkün. Kavsara köşeliklerini delik işi kabarıklar ile üzerlerini saçları örgülü insan başları süslemektedir. İki insan başının kozmolojik anlamlı ay ve güneşi simgelediği veya camiyi inşaa eden kitabede isimleri yazılı olan Mimar Üstat Sıddık ve kardeşi Gazi'ye işaret ettiği varsayılıyor. Taç kapıların arasındaki kuzeydoğu köşede Selçuklu sanatının tipik örneklerinden iki renkli kesme taştan yapılmış silindirik minare mevcuttur.

Güney duvarında bulunan Mihrap hem içe hem de dışa kademelidir. Bitişigine minber mevcuttur. Dışta dikdörtgen nişli ve dört sıra mukarnas kavsaralı, içte beş cephe ve beş sıra mukarnas kavsaralı iç içe sizi adeta içine çeken iki mihrap kurgusu yapılmıştır. Bu iki mihrap kurgusu adeta dışarıdaki iki taç kapının (kuzey ve doğu) içe yansıtılmış görünümü gibidir.

Mihrap önü, üç kubbe ile örtülüdür. Batıdaki kubbe sekiz bölümlü mukarnaslı tromplara sahiptir. Doğudaki kubbe ise iki pandandif ve iki tromp üzerine oturtulmuş camiyi gezerken adeta yüzyıllar öncesinin Selçuklu Niğde'sinde hissediyoruz kendimizi.

Taç Başlı Kadın Efsanesi: Camiyi gezerken bize eşlik eden dostumuz Şahin Mercan Bey, bize taçlı kadın başını mutla-



Alâeddin Camii



Alâeddin Camii Tac Kapı

ka görmemizi tavsiye etti. Ancak, bu taçlı kadın başı, uygun ışık-güneş vurduğunda, kapıya vuran bir gölgeymiş. Özellikle, nisan mayıs aylarında günün ilk ışıklarında kadın silüetini görmek mümkün olabiliyormuş. Bu kadın ile ilgili halk arasında bir şehir efsanesi dolaştığını söylenir. Söylenceye göre "Selçuklu Sancakbeyi Zeyneddin Beşare'nın güzel bir kızı vardır. Sancakbeyi, merkeze güzel bir cami yaptırmak ister. Caminin taş ustası, Sancakbeyinin kızını görünce, ona âşık olur ve kendisi için ümitsiz olan bu aşkını sonsuza dek yaşatmak için: kızın yüz kısmının silüetini, caminin kapı duvarının taşlarına işler ve ışık geldikçe, kadın silüeti ortaya çıkar."

Niğde Kalesi

Niğde'ye hâkim Alaaddin Tepesinde bulunan kalenin tarihine dair kesin bir bilgi bulunmamakla birlikte araştırmacılar tarafından dönemsel olarak Anadolu Selçuklu dönemine tarihlenmektedir. 1740 yılında, Sultan I. Mahmud zamanında Sadrazam İshak Paşa tarafından kalenin geniş çaplı bir onarımının yapıldığı bilinmektedir. Kale Tepe şehir panoraması için muhteşem bir mekân olmuştur. Temiz, bakımlı, ferah lakin surların tamamı mevcut değildir. Bu nedenle sadece kuzeydoğu bölümünde, hisar içi bölümünü gezebiliyoruz. Kalenin tek burcu da burada yer alıyor. Ziyaretçiler için düşünülmüş bir kafesi mevcut burada biraz soluklanıp bir bardak çay içtikten sonra saat kulesi(çan kulesi)'ne çıkıyoruz. Alâeddin camisi de burada bulunuyor.

Saat Kulesi

Şehir silüetinin en önemli unsurlarından biri olan saat kulesi; Niğde Kalesi'nin batı kısmındaki yıkılan burçlardan birinin üzerine, Sultan II. Abdülhamid'in, tahta çıkışının 25'nci yılı anısına, 1901 yılında yaptırıldığı bilinmektedir.



Niğde Kalesi ve Saat Kulesi



Rahmaniye Camisi

1747 yılında Abdurrahman paşa tarafından yaptırılan dikdörtgen planlı düz damlı camiler gurubundan bir küçük, şirin cami kalede mutlaka görülmesi gereken bir mabed. Tek şerefeli Mihrabı mukarnas kavsaralı taç kısmında üçgen alınlıklar barok tarzda dal ve çiçeklerle bezenmiş huzur veren bir mescid.

Rahmaniye Camisini gördükten sonra kale kapısında mahallelinin büyük bakır kazanlarda geleneksel yöntemlerle kabak reçeli yapımını izliyor onlarla sohbet ettikten sonra şehir merkezine iniyoruz..

Ak Medrese

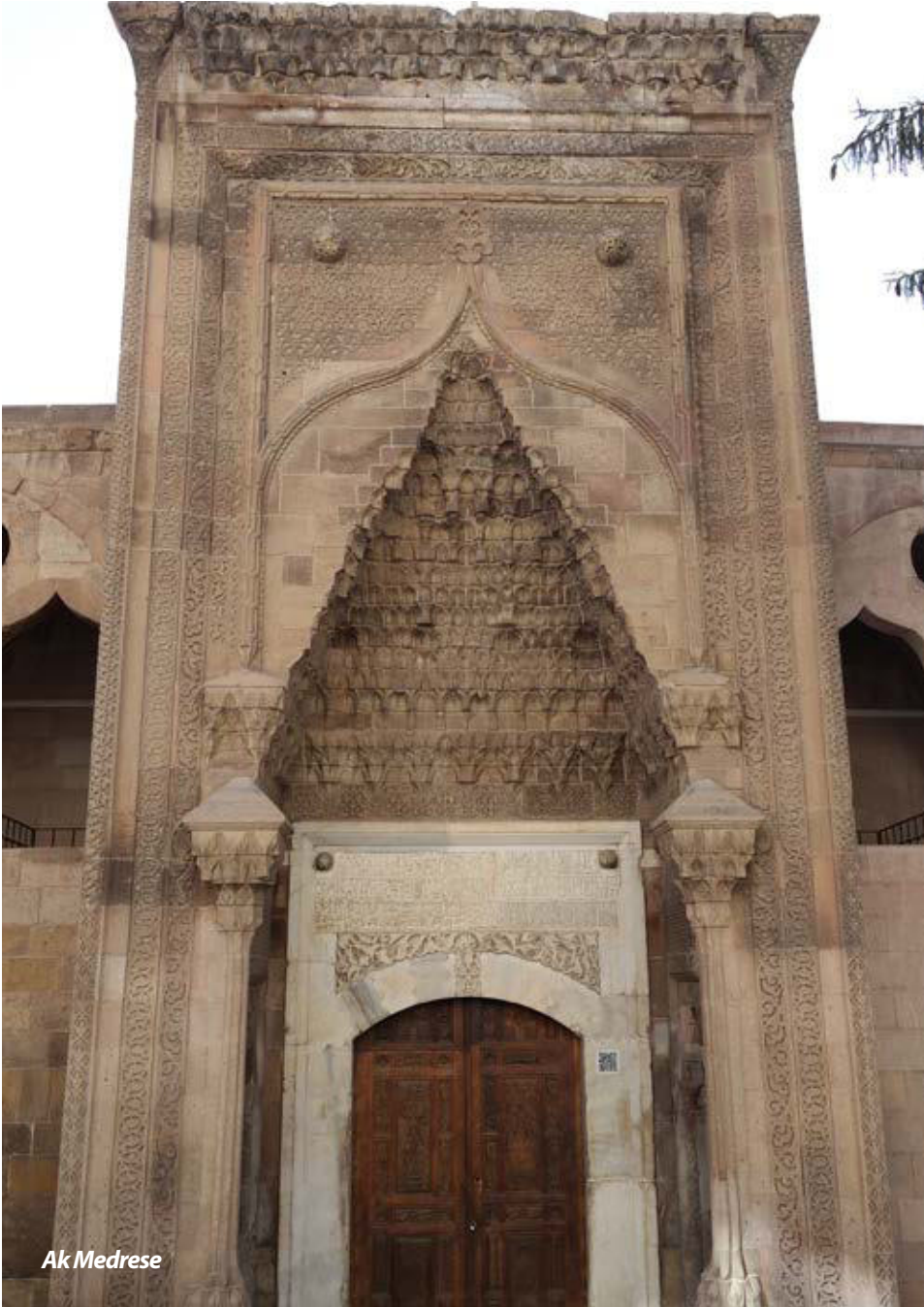
Niğde'nin yine sembol eserlerinden biri olan bu medrese Karaman Beyi Alaeddin Ali Bey tarafından, 1409-1410 yılları arasında yaptırılmıştır. Kitabesi girişte görünen medresenin görkemli taç kapısında tamamen beyaz mermer kullanılmasından mütevellit adına Ak medrese denmiştir. Bu portal, son derece zengin bezemeli olup yapının geneline sadelik hâkimdir. Benzersiz özelliklere sahip olmasıyla bilinse de yapı Bursa Çekirge'deki Hüdavendigar Camii cephesiyle ilişkilendirilmiştir. Bunun nedeni de Karamanoğlu Ali Bey, Dedesi Sultan Muradın yanında Bursa'da yaşamış, Çelebi Sultan Mehmed'in kızıyla evlenmiştir. Bu dönemsellik nedeniyle mimarinin Osmanlı sanatıyla ilişkilendirilmiş olduğu düşünülmektedir. 1939–1950 yılları arasında II. Dünya savaşı tehlikesine karşı İstanbul Arkeoloji Müzesi'nin deposu olarak kullanılmıştır. Niğde'nin sembol eseri Ak Medrese'yi ve onun ihtişamlı beyaz mermerlerden yapılmış taç kapısını görmeden sakın gitmeyin..

Rum Kilisesi

Kaleden inerken hemen solumuzda açık alan içinde bulunan tarihî kiliseyi görmeden geçmek olmazdı kapıları kapalı metruk bir haldeki bu anıtsal yapıyı görüp de üzülmemek mümkün değil. Düzgün bazalit kesme taşlardan yapılmış bazilikanın yanlarda ve ortada altışar sütun üzerine oturan nar tekisi mevcuttur. Yaprak motifleriyle süslü sütun başlıklarını görmek mümkün lakin havari ve melek tasvirleri yok olmaya yüz tutmuş. Neyse ki Niğde'nin yetiştirdiği önemli sanatçılardan biri olan dostum



Rahmaniye Cami



Ak Medrese

Safa Büte buranın bir restorasyon projesi olduğunu ve kısa zamanda Niğde'nin önemli bir sanat merkezine dönüştürüleceği bilgisini alınca biraz ülkemizin kültür mirasının korunması adına seviniyorum...

Hüdavend Hatun Türbesi

1312 yılında Selçuklular döneminde Rukneddin Kılıçarslan'ın kızı Hüdavend Hatun tarafından yaptırılan, Niğde şehrinin anıt yapılarından birisi olan bu kümbet mimari olarak ilginç bir yapıya sahiptir. Sanki bir kaç medeniyetin mimari kodlarını adeta üzerinde barındırıyor. Öncelikli olarak Selçuklu mezar anıtı ve Selçuklu sanatının nadide bir yorumu olup, sekizgen gövdesi, on altıgen külahı ve hayvan sembolleriyile, benzerlerinden farklı bir yapıdır. Selçuklularda koruyucu özelliği ile güç ve gök ile ilişkili olarak yaygın olarak kullanılan çift başlı kartal sembolü ile eski Türk inanışlarına işaret ediyor olabileceği gibi çift başlı kartal Doğu Roma'nın da simgesel olarak kullandığı bir figür olduğu bilinmektedir. Orta Asya eski Türk gelenekleri ile Anadolu irfanı ve İslam inancının bütünleştiği sandukalarıyla muhteşem bir yapıdır. Mezar taşına göre 1332 yılında vefat eden Hüdavend Hatun'un kümbeti ölümünden 20 yıl önce yaptırdığını göstermektedir. Burada farklı bir huzurun farklı bir ruhsal yükselişin izlerini bulacağınızdan eminim.



RUM KİLİSESİ



RUM KİLİSESİ



RUM KİLİSESİ

Gümüşler Manastırı

Yapıldığı dönem kesin olarak bilinmemekle birlikte araştırmacılar tarafından M.S 8 ile 12 yüzyıla tarihlenen Manastır şehir merkezine 9 km. uzaklıktaki Gümüşler kasabasıdır.

Birçok ülkede birçok inanç mabetleri tapınaklar görmüş biri olarak ben de ilk olarak Etiyopya'nın kuzeyindeki Amhara Bölgesi'nde gördüğüm dünya mirası kabul edilen Lalibela kaya-oyma kiliselerini hatırlattı. Çok merak ettiğim bir yerdi ve uzun zamandır görmek için heyecan duyduğum bir miras alanı olan Gümüşler Manastırı'nı akşamın kısıyına yaklaştığımız bir zaman diliminde arkadaşım Savaş ile hızlıca gezmek zorundayız. Kapadokya bölgesinde çokça kaya oyma kilise mevcut olup bunlardan gönmüze ulaşan en iyi korunmuş kaya kiliselerinin başında Gümüşler Manastırı geliyor. Açık avlulu bir manastır olan bu esrarengiz manastıra yaklaşık 8-10 m'lik üzeri tonozla örtülü bir geçitten geçerek giriyoruz. Geçidin iki tarafında kayalara oyulmuş, iki oda mevcut hayret ve merak içindeyiz, bir eşi benzeri daha yok kesinlikle. Yaklaşık 200 m2'lik bir avlu etrafına oyulmuş mekânlar yer altı yaşam odaları sığınaklar bir birleriyle bağlanmış dehlizlerden oluşuyor ve zeminde mezar oyukları yer alıyor. Görkemli avlunun kuzey bölümünde, kayalara oyulmuş kemerlerle birbirine bağlanmış ve o alanda 9 sütunlu bir alan mevcut. İç bölümlere geçtiğimizde asıl mekâna ulaşıyoruz. Şüphesiz Manastırın

en önemli bölümü oyulmuş kilise kısmı. Haç planlı kilise: 5.50 x 3.50 metre ölçülerindedir. Toprak zeminli ön bölümde, yere gömülmüş büyük tahıl küpleri mevcut. Kilisenin içinde bulunan fresklerde güçlü canlı dinamik renkler kullanılmış. Ayrıca yapıyı inşa eden ustalar etki için kırmızı ve koyu yeşil renkler kullanılmış.

İkonografik tarzda yapılan eşsiz duvar resimleri sizi farklı bir zamana yolculuk yaptırıyor adeta kulaklarınızda gaip sesler geliyor... Hz. İsa ve Hz. Meryem fresklerinde bol bol flaş kullanmadan fotoğraflar çekiyor manastırın dilek kuyusuna birkaç bozukluk atarak hurafe geleneğine küçük bir katkı yapıyor ve yetkililere teşekkür ederek 1973 yılında arkeolojik sit alanı ilan edilmiş ve çok güzel korunan bu miras alanımızdan akşam karanlığı çökmek üzereken ayrılıyor. Türkiye'de görülmesi olmazsa olmaz mekânlardan biridir diye düşünüyorum...

Özellikle halısıyla dünya markası bu şehrin ekonomik hayatında "patates ve elma" üretimi çok büyük yer tutmakta. Niğde Müzesi bir sonraki yazımızda yer alacak. Bir sonraki Niğde seyahatimizde ise programımızda Roma Havuzu, Tyan ve Göllü Dağ Antik Kentleri olacak. Unutmadan yöre mutfağını mutlaka deneyin bize mihmandarlık eden Şahin Mercan Hocam sağ olsun bize bölgenin tirit, soğan yahnisi ve borani yemeklerini tattırdı. Gerçekten gezmekle anlatmakla bitiremeyeceğimiz bir kültürel

miras alanı olan Niğde'de iki günü dolu dolu geçirdik. Alakadar olan tüm dostlara teşekkür ederek güzel şehrimiz Niğde'ye veda ediyoruz.



DEHLİZ GÜMÜLER



"SAVATRA ANTİK KENTİ" GÜN YÜZÜNE ÇIKARILARAK TURİZME KAZANDIRILACAK

KILCA: KARATAY'IN DÖRT BİR YANI TARİHİ VE KÜLTÜREL DEĞERLERLE DOLU

Karatay Belediye Başkanı Hasan Kılca, Selçuk Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Mustafa Ersöz, Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Dairesi Başkanı Selim Yücel Güleç ve Selçuk Üniversitesi Öğretim Üyesi Dr. İlker Işık ile birlikte Yağlıbayat Mahallesi içerisinde bulunan Savatra Antik Kenti kalıntılarındaki incelemelerde bulundu. M.Ö. 4'üncü yüzyıla kadar tarihlendirilen kentin yapılacak çalışmalarla tamamen ortaya çıkarılması hedefleniyor. Karatay Belediye Başkanı Hasan Kılca, "Dört bir tarafı tarih ve medeniyet kokan Konya'mızın turizmdeki payını daha da arttırmak ve bölgeyi turizme kazandırmak için belediye olarak her türlü katkıyı sunacağız" dedi.

En erken M.Ö. 4. yüzyılda var olduğuna dair buluntuların ortaya çıkarıldığı ve kaynaklara göre antik dönemde "Kutsal Baba" anlamına gelen "Savatra Antik Kenti" gün yüzüne çıkarılıyor.

Karatay'a bağlı Yağlıbayat Mahallesi içerisinde yer alan antik kentin ve kalıntılarının tamamen ortaya çıkarılması için çalışmalar ise başladı.

SAVATRA GÜN YÜZÜNE ÇIKARILARAK TURİZME KAZANDIRILACAK

Karatay Belediye Başkanı Hasan Kılca, Selçuk Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Mustafa Ersöz, Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Dairesi Başkanı Selim Yücel Güleç ve Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölüm Başkanı Dr. İlker Işık ile akademisyenler de Yağlıbayat'a giderek Savatra Antik Kenti kalıntılarını gezerek bölgede incelemelerde bulundu.

Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölüm Başkanı Dr. İlker Işık; Başkan Hasan Kılca, Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Mustafa Ersöz, Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sosyal İşleri Dairesi Başkanı Selim Yücel Güleç ile beraberindeki akademisyenlere; bugüne kadar bölgede yapılan kazılar ile antik kentin ve ortaya çıkarılan buluntu-

ların tespiti ile tarihlendirilmesi edilmesi çalışmalarını hakkında bilgi verdi.

KARATAY'IMIZIN DÖRT BİR YANI BİRÇOK TARİHİ VE KÜLTÜREL DEĞERLERLE DOLU

Karatay Belediye Başkanı Hasan Kılca, Konya'nın binlerce yıllık geçmişiyle Türkiye'nin önemli şehirlerinden birisi olduğunu, Karatay'ın ise bu bağlamda çok özel bir noktada bulunduğu vurgu yaptı.

Başkan Hasan Kılca, "Konya'mızın her ilçesi, her yeri bir başka güzel. Ama Karatay, yüzlerce yıllık geçmişiyle ve gelenekleriyle büyüyen Konya'mızın kültürü, tarihimizin merkezidir. Karatay Medresesi'nden, Şem-i Tebrizi Türbesi ve Camisi'ne, 'Gönüller Sultanı' Hz. Mevlana'nın Türbesi'ne kadar Karatay bir başkadır. Yağlıbayat Mahallemiz içerisinde bulunan ve geçmişi M.Ö. 4'üncü yüzyıla kadar uzanan Savatra Antik Kenti de ilçemizin tarihi geçmişinin ne kadar derin, zengin olduğunu bir kez daha kanıtlıyor. Kültür ve Turizm Bakanlığımız, Konya Valiliğimiz, Selçuk Üniversitemiz ve Büyükşehir Belediyemiz ile birlikte bu bölgedeki tarihi kent ve kalıntıların ortaya çıkarılması, turizme kazandırılması için bir çaba içerisindeyiz. Konya merkezdeki tarihi ve kültürel alanlarımızın yanı sıra Kızören'deki Obruk Hanı ve Kızören Obruğu, Hayıroğlu mahallemizdeki Boncuklu Höyük ile daha birçok değerimizi turizme kazandırılması için belediye olarak gereken her türlü desteği vereceğiz" dedi.

ROMA'DAN SELÇUKLU'YA VE OSMANLI'YA KADAR ÖNEMLİ BİR MERKEZ; SAVATRA...

Bir kısmı Yağlıbayat Mahallesi içerisinde bulunan Savatra Antik Kenti, MÖ 4'üncü yüzyıla tarihlendirilmektedir. 1984 yılında Savatra Antik Kenti'nin bir bölümü, üzerine kurulmuş olan Yağlıbayat Mahallesi'nde yapılan kazı sonucunda ortaya çıkartılmıştır. M.Ö. 27 yılında Romalıların eline geçtiği sanılan; sırasıyla Bizans, Selçuklular ve Osmanlılar hakimiyetinde kalan Savatra Antik Kenti'nin güney doğusunda bir kale ve küçük bir antik tiyatro bulunmaktadır. Antik kentte ortaya çıkarılan buluntular, Konya Arkeoloji Müzesi'nde sergileniyor. Önemli bir antik kent olan Savatra daha sonra Osmanlı devletinin hakimiyetine geçmiştir. Eski Osmanlı haritalarında buranın "Bali

Bayat" olarak geçmektedir. Köyün güney doğusunda bir kale ve küçük bir antik tiyatro bulunmaktadır. Antik eserler Konya Müzesi'nde sergilenmektedir.





Konya Tarihi ve Kültürü Konya Kitapçısı'nda Meraklılarını Bekliyor.

Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür A.Ş. bünyesinde hizmet veren Konya Kitapçısı, geçmişten günümüze Konya'nın tarihi, kültürel ve estetik değerlerini içeren eserlerin şehrin kültür ve sanat camiasına ulaştırılmasına önemli bir rol üstleniyor. Konya Kitapçısı'nda ayrıca Çini Atölyesinde üretilmiş çinilerin yanı sıra şehrin kültürünü yansıtan hediyelik eşyalar da alıcılarını bekliyor.



Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür A.Ş. bünyesinde hizmet veren Konya Kitapçısı'nda şehrin tarihi, kültürel ve estetik değerlerini içeren birbirinden değerli eserler kültür ve sanat meraklılarıyla buluşuyor.

Konya'nın okuma kültüründe önemli bir boşluğu doldurduğu gözlenen Konya Kitapçısı'nda şehrin kültür ve tarihine ilişkin yayınlanan kitaplara raflarda ağırlıklı olarak yer verilirken ayrıca çini atölyesinde üretilmiş çinilerin yanı sıra Konya kültürünü yansıtan birbirinden şık hediyelik eşyalar da alıcılarını bekliyor.

BİRBİRİNDEN DEĞERLİ ESERLER KONYA KİTAPÇISI'NDA

Konya Büyükşehir Belediyesi tarafından yayınlanan; Konya Ansiklopedisi, Konya Şehrengizi, Konya Kadı Sicilleri, Seydişehir Kadı Sicilleri, Konya Salnameleri, Konya Semt ve Mahalleleri gibi kitaplar başta olmak üzere Türkçe tercümesi ile birlikte 26 dile çevrilerek yayınlanmış Mesnevi'nin ve Mevlana'ya ait diğer eserler ile Mevlana ve Mevlevilikle ilgili diğer kitapların da satışa sunulduğu Konya Kitapçısı'nda klasik düşünce dünyamızın temel parametrelerini içeren İslam Düşünce Atlası da ilgi toplayan eserler arasında yer alıyor.

YENİ YAYINLAR KAZANDIRMAK İÇİN ÇALIŞMALAR SÜRÜYOR

Bu eserlere ulaşımı kolaylaştıran Konya Kitapçısı, son dönemde kitap çalışmalarını daha da hızlandırarak; Mevlana ve Mevlevilik Külliyyatı, Konya Kültür ve Edebiyat Atlası, Konya Gelişim Endeksi, Bana Konya Anlat Hatıratı, Konya Endemik Bitkiler, Sadrettin Konevi Külliyyatı, Hz. Hadimi Külliyyatı, Konya Turizm Rehberi gibi önemli eserleri yayın dünyasına kazandırmak için de yoğun şekilde çalışıyor.

Konya Kitapçısı; Selçuklu Kongre Merkezi, Mevlana Kültür Merkezi, Otogar ve Kültür AŞ Genel Müdürlüğü'nde bulunan satış noktaları ile birlikte www.konyakitapcisi.com web sayfasından online olarak da faaliyet gösteriyor.



Mobil Mesnevi Tüm Dünyada İlgi Görüyor.

Konya Büyükşehir Belediyesi, basılı Mesnevilerin yanı sıra Mobil Mesnevi uygulamasıyla dijital ortamda da Mesnevi'yi okurlarla buluşturuyor. Android ve IOS işletim sistemine sahip mobil cihazlarda kullanılan Mobil Mesnevi, Hazreti Mevlana'nın sevgi, barış ve hoşgörü mesajlarını farklı dillerde tüm dünyaya aktarıyor.



Konya Büyükşehir Belediyesi tarafından hizmet sunulan Mobil Mesnevi uygulaması dünyanın pek çok ülkesindeki Mevlana dostlarından ilgi görüyor.

Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Uğur İbrahim Altay, Hz. Mevlâna Celâleddin Rumi'nin sevgiyi, barışı ve hoşgörü temel alan evrensel mesajlarının milyonları etkileyip gönülleri birleştirdiğini söyledi. Hz. Mevlâna'nın 13'üncü asırdan günümüze aydınlatan fikirlerinin tüm dünyada daha fazla kişiye ulaşması için Büyükşehir Belediyesi olarak Mesnevi'nin 26 dilde basımını yaptıklarını vurgulayan Başkan Altay, Mobil Mesnevi uygulamasıyla da dijital dünyadan tüm dünyaya ulaştıklarını ifade etti.

MOBİLDE 12 FARKLI DİLDE OKUNABİLİYOR

Başkan Altay; Türkçe, İngilizce, İspanyolca, Çince, Fransızca, Kazakça, Özbekçe, Tacikçe, İsveççe, Urduca, Arnavutça ve Arapça dillerinde uygulamaya konulan Mobil Mesnevi'yi bugüne kadar Android ve IOS işletim sisteminden 200 binden fazla kişinin indirdiğini kaydetti.

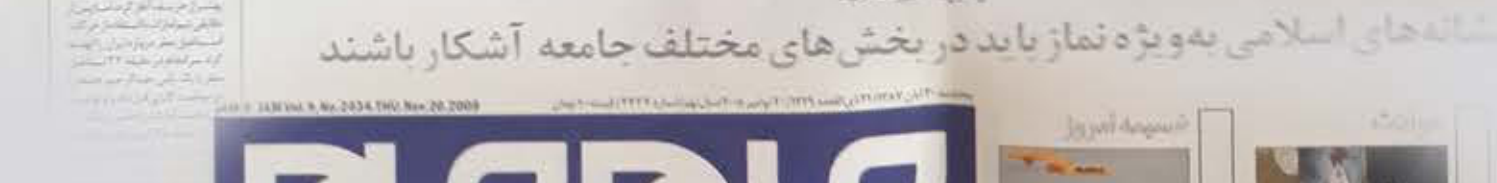
MOBİL MESNEVİ UYGULAMASI

Mesnevi'yi ciltler halinde okuma imkânı sağlayan Mobil Mesnevi uygulamasında; ney taksimleri dinleme, eklenme, okunan bölümleri işaretleyebilme, okunan bölümler hakkında not alabilme, dipnotlara bakabilme, içindekileri liste halinde görebilme ve ilgili sayfaya gidebilme, Mevlana Müzesi fotoğraflarından oluşan albümü inceleyebilme, Mesnevi'den alınmış kısa sözleri SMS veya sosyal medyada paylaşabilme gibi özellikler bulunuyor.

Mobil Mesnevi uygulaması, Türkiye'den sonra en fazla Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere, Almanya ve Hollanda gibi ülkelere mobil cihazlara indirildi.

NEYİN KOLLEKSİYONU OLMAZ?

Yazı: Levent Ak Fotoğraflar: Aylin Palaz





O kadar çok koleksiyoner ve koleksiyonu yapılan şey gördüm ki, kendime “Neyin koleksiyonu yapılamaz diye soruyorum? Terzi yüksüğünden sapana, gazoz kapağından meyve çekirdeğine kadar birçok koleksiyon malzemesi koleksiyoncusuyla röportaj yaptım. Her birinin toplam hikâyesi, başlama hikâyesi ilginçti.

Bu yazımda Nazım Bey’in koleksiyonundan bahsedeceğim. Niçin, nasıl başlamış; neyin koleksiyonunu yapıyor, bir bir konuşacağız ve sizlere aktaracağım.

Nazım Bey 38 yaşında ve farkında olmadan biriktirdiği yabancı dillerdeki dergi ve gazeteler onun koleksiyonu olmuş. Böylece “Koleksiyona nasıl başladınız?”

sorumuzun cevabı, “Farkında olmadan başlamış oldum.” oluyor.

Gittiği ülkelerde o dilde çıkan dergi ve gazeteleri, kimi zaman almış kimi zaman gördüğü yerden istemiş, böylece ülkesine döndüğünde o ülke ile ilgili dergi, gazete broşür oluyormuş.

İlk olarak İran’dan Farsça gazete dergi ve broşür topladığını belirten Nazım Bey, “Sadece yazı farklılığı ve gittiğim tarihteki gündem için



alıp ülkeme getiriyordum bu yayınları.” diyor ve ekliyor. “Yazılanları anlamada benim ülkede bulunduğum tarihte o ülke gazetelerinin manşetinde olanlar, manşetteki fotoğraflar ilgimi çekiyordu



ve almadan edemiyordum. Sonraları kitapçıya gidip bazı kitaplar da almaya başladım. Mesela İran’dan Sadi Şirazi’nin kitaplarını, Mevlana’nın Mesnevi’sini, Japonya’dan, Rusya’dan yemek kitaplarını almaya başladım. Böyle olunca da yavaş yavaş bunun bir koleksiyona dönüştüğünü fark ettim.” diyor Nazım Bey.

Bir ara Küçük Prens kitabının değişik dillerde yayınlanmış kitaplarını toplayan bir koleksiyoncunun röportajını okumuş Nazım Bey. Röportajdaki koleksiyoner yüzden fazla dilde Küçük Prens kitabı olduğundan bahsediyormuş. Bunu okuduktan sonra Nazım Bey de şöyle düşünmüş. “Niçin bende de yüzlerce dile ait farklı dergiler, gazeteler, kitaplar olmasın?”

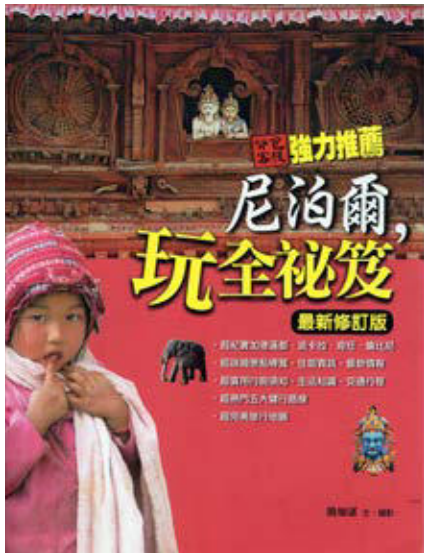
Başlangıçta özel çaba harcamayan, gittiği yerlerde denk geldikçe bu yayınları toplayan Nazım Bey, sonrasında etrafından gazete ve dergi talep eder olmuş. Genellikle arkadaşları bu talebi şaşkınlıkla



karşılasa da, çoğu Nazım Bey’in bu isteğini yerine getirmiş.

Artık eskisi kadar seyahat etmediğini belirten Nazım Bey, elimde çuval çuval





2020 YENİ PARKLAR VE YEŞİL ALANLARDA MERAM İÇİN ATILIM YILI OLDU

2020 tüm olumsuzluklara rağmen Meram için parklar ve yeşil alanlar yılı oldu. Toplam alanı 40 bin metrekarenin üstünde 15 park ve oyun alanının yapımını tamamlayan Meram Belediyesi, ilçenin iki büyük parkında başlattığı revizyon işlemlerinin tamamını bitirerek hizmete yeniden sundu. Meram Belediye Başkanı Mustafa Kavuş, tamamlanan, devam eden ve proje aşamasındaki park ve oyun alanları ile 2020 yılının Meram'ın yeşil dokusu adına 'hamle yılı' olduğunu söyledi.

2020 yılı yaşanan pandemi sürecine rağmen Meram'ın park ve yeşil alanları için adeta atılım yılı oldu. Meram Belediyesi gerçekleştirdiği yoğun çalışmalarla ilçeye toplam alanı 40 bin m²'nin üstünde 15 park ve oyun alanı kazandı. Belediye diğer taraftan Meram'ın iki büyük parkında başlattığı revizyon çalışmalarını bitirerek vatandaşların hizmetine sundu. Tamamlanan, revize edilen toplam park sayısı 18, toplam alan ise 58 bin metrekarenin üstünde gerçekleşti.

MERAM ONBİNLERCE METREKARELİK PARK, OYUN VE YEŞİL ALANI DAHA KAZANDI

Meram'da bu yıl içerisinde tamamlanan parklar şunlar; "Alay Caddesi Trafik Eğitim Parkı, Alavardı Mahallesi Albüm Sokak Parkı, Hadimi Mahallesi Gazze Caddesi Zafer Sokak Parkı, Karahüyük Mahallesi Özkara Sokak Parkı, Karahüyük Mahallesi Seyyah Sokak Parkı, Aymanas Mahallesi Beypazarı Sokak Parkı, Yaylapınar Mahallesi Sağöz Sokak Parkı, Çanklar Mahallesi Pınarcık Sokak Parkı, Yaka Mahallesi Şirinköy Sokak Parkı ile Alakova Mahallesinin 15550 Sokak, 15485 Sokak, 15357 Sokak ve 15285 Sokak Parkları, Karadığın Mahallesi Otlı Sokak Parkı ve Hatunsaray Mahallesi Parkı ve Çomaklar Mahallesi Parkı."

Bu dönem içinde revize edilen parklar; "Melikşah Parkı ve Berlika Parkı Trafik Eğitim Alanı"

BAŞKAN KAVUŞ; "PROJELENDİRDİĞİMİZ HER PARKI HIZLICA HİZMETE SUNDUK"

Bünyesinde barındırdığı her tondan yeşilin Meram'ın en önemli değeri olduğunu hatırlatan Başkan Mustafa Kavuş, bu değeri artırabilmenin gayretinde olduklarını söyledi. Bu amaçla pandemi süreci boyunca çalışmalarını önlemleri alarak ara vermeden sürdürdüklerini ifade eden Başkan Kavuş, "Pandemi süreci bize şu gerçeği de gösterdi

BAŞKAN KAVUŞ; "1. SINIFTAN 8. SINIFA KADAR TÜM ÇOCUKLARIMIZIN HAYATINA FARKLI BİR PROJE İLE DOKUNUYORUZ"

Meram'da eğitim gören tüm 4. Sınıf öğrencilerine trafik eğitimi verilmesini hedefleyen projenin protokolü imzalandı. Birinci sınıftan başlayarak sekizinci sınıfa kadar tüm öğrencilerin hayatlarına farklı bir proje ile dokunduklarını söyleyen Meram Belediye Başkanı Mustafa Kavuş, imzalanan protokolle 4. Sınıf öğrencilerimiz de Berlika Trafik Eğitim Parkında trafik bilincini ve kurallarını öğrenecekleri "Trafik Eğitimi" alacaklar" dedi.

Meram Belediyesi, Konya İl Emniyet Müdürlüğü ve Meram İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüyle birlikte çocukların trafik eğitimi alabilmeleri adına önemli bir projeye imza attı. Meram'da eğitim gören tüm 4. Sınıf öğrencilerine teorik ve uygulamalı trafik eğitimi vermeyi hedefleyen proje için

ki, gerek çocuklarımız gerekse büyüğlerimiz başta olmak üzere tüm vatandaşlarımızın evlerinden fazla uzaklaşmadan, büyük kalabalıklar oluşturmada mahallelerinde ya da sokaklarda sosyalleşebilmeleri, iyi ve eğlenceli vakit geçirebilmeleri bir şehrin olmazsa olmazıdır. Bu parklarımızı bu süreçte bu açıdan da önemsedik. Projelendirdiğimiz her parkımızı ve donatılarını hızlıca tamamlayarak hizmete sunduk. Park, oyun ya da eğlence alanları ile yeşil alanlarla vatandaşlarımızın nefes alabileceği parklar yapmak, yer sıkıntısından dolayı Meram'da zorda olsa hemşehrilerimiz için bu zorluğu bir şekilde aşarak onları yaşamaktan keyif alacakları bir ilçeye kavuşturmak öncelikli hedefimizdir. Bu nedenle hali hazırda devam eden projeler hızla tamamlanacak ve yeni parklar için çalışmalarımız artarak devam edecek" diye konuştu.



hazırlanan protokol Meram Belediye Başkanı Mustafa Kavuş, Konya İl Emniyet Müdürü Yardımcısı Çetin Mungan, ve Meram İlçe Milli Eğitim Müdürü Mustafa Koca tarafından imzalandı.

BAŞKAN KAVUŞ; "ÇOCUKLARIMIZA BU ÖNEMLİ EĞİTİM TRAFİK BİLİNCİ KAZANDIRACAGIZ"

Meram Belediyesi Berlika Trafik Eğitim Parkında gerçekleştirilecek eğitimlerden ilçe genelinde okuyan 6237 4. sınıf öğrencisinin yararlanacağını ifade eden Meram Belediye Başkanı Mustafa Kavuş ise, trafik bilinci ve kurallarının hayati önem taşıdığına vurgu yaparak, "Meram Belediyesi olarak hem ilköğretim hem de ortaöğretim çocuklarımız için farklı projeler üretiyoruz. İl Emniyet Müdürlüğü ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüğümüzle imzaladığımız bu projede ise yeni oluşturduğumuz Berlika Trafik Parkında Trafik Müdürlüğü uzmanlarının



eğitimleri ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nün lojistik desteğiyle öğrencilerimize 'Trafik Eğitimi' verilmesine olanak sağlayacağız. Meram'da bulunan 66 okulda eğitim gören 4. Sınıf öğrencilerin tamamı bu önemli eğitimi alacaklar. Eğitim projemiz Meramımız ve çocuklarımıza hayırlı olsun" dedi.

BAŞKAN KAVUŞ; "HER YAŞ VE SINIF İÇİN AYRI BİR PROJE YÜRÜTÜYÖRÜZ"

Projenin bitmeyeceğini ve sürekli hale getireceklerini de ifade eden Başkan Mustafa Kavuş, sözlerini şöyle sürdürdü; "Bu yıl 3. Sınıfta okuyan ve önümüzdeki yıl 4. Sınıfa geçecek öğrencilerimiz bu eğitime devam edecekler. Eğitime ve çocuklarımızın ve ailelerinin hayatına verdiğimiz destek bununla sınırlı değil elbet. Her yaş ve sınıfta okuyan çocuğumuz için ayrı bir proje yürütüyoruz. 3. Sınıflar için hazırladığımız ve önümüzdeki hafta başlayacak olan 'KOP Doğa Okulu Projesi' hayat buluyor. 1. ve 2. sınıflara 'Değerler Eğitimi' projemiz var. 5. 6. ve 7. Sınıf öğrencilerimiz için ise önceki yıllarda hayata geçirdiğimiz 'Bilim Kuru' projesi devam ediyor. Yani birinci sınıftan başlayıp sekizinci sınıfa kadar her çocuğumuzun eğitime ve hayatına dokunmuş ve destek vermiş oluyoruz. Önümüzdeki süreçte de eğitime yönelik çalışmalarımız artarak devam edecek, yeni projeler üretmeyi sürdüreceğiz."



Hırka-i Şerif

İstanbul'da
Manevi Bir Makam

Mukaddes emanetler ile şereflendirilen Belde-i Tayyibe (İstanbul), hilafet alameti sayılan, Peygamber Efendimize ait iki hırkayı muhafaza göreviyle onurlandırılmıştır. Bu hırkalardan biri, Efendimiz döneminde yaşayan ünlü şairlerden Kâ'b b. Züheyr'in Müslüman olduğu sırada Resulullah'ın huzurunda okuduğu kaside dolayısıyla bizzat Efendimiz tarafından saire giydirilerek hediye edilen, bugün Topkapı Sarayı Müzesinde muhafaza edilen ve "Hırka-i Saadet" olarak adlandırılan hırkadır.



Mukaddes emanetler ile şerefendirilen Belde-i Tayyibe (İstanbul), hilafet alameti sayılan, Peygamber Efendimize ait iki hırkayı muhafaza göreviyle onurlandırılmıştır. Bu hırkalardan biri; Efendimiz döneminde yaşayan ünlü şairlerden Kâ'b b. Zühre'nin Müslüman olduğu sırada Resulullah'ın huzurunda okuduğu kaside dolayısıyla bizzat Efendimiz tarafından şaire giydirilerek hediye edilen, bugün Topkapı Sarayı Müzesinde muhafaza edilen ve "Hırka-i Saadet" olarak adlandırılan hırkadır.

İstanbul'un muhafaza ile şerefendiği diğer hırka da efendimizin vefatından sonra Hz. Ömer (r.a.) ve Hz. Ali (r.a.) Efendilerimizden Veysel Karani hazretlerine hediye edilmesini istediği, Hırka-i Şerif olarak adlandı-

rılan ve günümüzde Fatih'te adına yaptırılan camide muhafaza edilen hırkadır. Veysel Karani annesine sadık, deve çobanlığı yaparak kıt kanaat geçinen derviş bir zattır. İşte bu derviş meşrepli zat, yaşlı ve bakıma muhtaç annesinden efendimizi görmek arzusuyla Yemen'den ayrılmak için bir günlük izin alır. Lakin efendimiz evde olmadığı için onu göremeyen Üveys el-Karani, yaşlı annesinin rızasını kazanmak için geri döner. Bu ulvi davranışı sebebiyle Veysel Karani, efendimiz tarafından hırkalarıyla şerefendirilmiştir. Veysel Karani evlenmediği için bu kutsal emanet kardeşi Şehabeddin Sühreverdi kanalıyla itina ile korunarak günümüze kadar gelmiştir.

Üveys ailesinin Irak ve Güneydoğu

Anadolu Bölgesinde yaşadığı dönemlerde buralarda sık sık meydana gelen çatışmalar sebebiyle huzuru kaçıran aile Ziver el-Üveysi döneminde Kuşadası'na göç etmiş ve buraya yerleşmiştir. Uhdelerinde Hırka-i Şerif gibi bir emanetin bulunması sebebiyle aileye karşı sürekli saygı gösterilmiştir.

Üveys ailesi İstanbul'a 1611 yılında I. Ahmed'in daveti üzerine gelmiştir. 57. kuşaktan Merhum Haşim Köprülü (Üveysi)'den nakledildiğine göre; Hırka-i Şerif, Aile tarafından evde muhafaza edilirken ikamet edilen bazı evlerde hırkanın sallandığı ve evdekileri de korku ve telaşa düşürdüğü, bunun için ailenin sık sık mesken değiştirmek zorunda kaldığını öğreniyoruz. Günümüzde Hırka-i



RASÜLÜLLAH (S.A.V) SÖYLE BUYURDULAR :
"ŞÜPHE SİZ TABİİNİN EN HAYIRLISI ÜVEYS DENİLEN BİR ZATTIR."

RASÜLÜLLAH (S.A.V) SÖYLE BUYURDULAR :
"BU ÜMMETİN İÇİNDE BENİM BİR DOŞTUM VARDIRKİ O ÜVEYS EL- KARANİ' DİR."

HZ. ÜVEYS EL- KARANİ (R.A) HZ. MUHAMMED (S.A.V) ZAMANINDA YEMENDE YAŞAMIŞ BİR VELİDİR PEYGAMBERİMİZ (S.A.V) İLE GÖRÜŞEMEMİŞTİR RASÜLÜLLAH (S.A.V) MÜBÂREK HIRKASINI HZ. ÖMER (R.A) ELİYLE O'NA HEDİYE ETMİŞTİR 1611 YILINDA 1. SULTAN AHMET ZAMANINDA HÜKÜMDARIN FERMANI İLE HIRKA- İ ŞERİF İSTANBUL' A GETİRİLEREK 1780 YILINDA 1. AB- DÜLHAMİT TARAFINDAN BU ODA' DA ZİYARETE, AÇILMIŞTIR. DAHA SONRA SULTAN ABDÜLMECİT 1851 YILINDA CAMİYİ YAPTIRMIS VE HIRKA- İ ŞERİF DE BUGÜNKÜ YERİNE KONULMUŞTUR

Şerif Camii avlusunda ilk ziyaretgâh olarak bilinen mekân vaktiyle bir imamın evi imiş. Üveys Ailesi bu eve taşındıktan sonra hırkada sükûnet hâsıl olunca ev yıktırılarak, I.Abdülhamit tarafından basık tek kubbeli bu mekân inşa edilmiş ve hırka-i şerif ilk olarak 1780 tarihinde özel bir mekânda ziyaret edilmeye başlanılmıştır. Bu ziyaretgâh da yeter-siz kalınca döneminde yapılan Vakıf Gureba Hastanesi, Haseki Hastanesi'nin ilk tesisleri, Ortaköy ve Teşvikiye Camileri, Harbiye Mektebi, Bahriye Mektebi, Mecidiye kışlası ve Dolma-bahçe Sarayı gibi birçok eserin yanı sıra Sultan Abdülmecid'in emriyle 1847 yılında Hırka-i Şerif Camiinin inşasına başlanmıştır. Yine Merhum Haşim Köprülü (Üveysi)'den nakleldiğine göre; camii inşası sırasında Hırka-i Şerif, Yavuz Selim Camiine özel bir törenle salâvatlar eşliğinde nakledilmiştir. 1851 yılında cami tamamlandıktan sonra Hırka-i Şerif, kendisi için özel yapılan, mihrabın önüne tesadüf eden ve Hırka-i Şerif dairesi olarak adlandırılan hücreye götürülmek için Sultan Abdülmecid'in saltanat arabasına konulmuş ise de bütün gayrete rağmen atlar yürümemiş, nihayet o zaman yedi yaşında olan küçük şeyh Necib el-Üveysi arabaya bindirilince atlar hareket etmiş.

Hırka-i Şerif Camii çok hassas bir mimari sonrasında ortaya çıkan zarafet ve sanat şaheseri bir yapıdır. Ayrıca ziyaret adabına göre ancak bir dini yapı bu şekilde güzel bir projeye sahip olabilir. İki katlı bina şeklinde tasarlanan yapının avlusuna üç büyük kapıdan dâhil olunurken, camiye girmek için de beş kapı kullanılabilir. Diğer camilerden farklı olarak Hırka-i Şerif Camii iki katlı ve simetrik bir bina şeklinde tasarlanmıştır. Üst katında cemaatin rahatça ziyaretini gerçekleştirebileceği ayrı giriş ve çıkış koridorları mevcuttur. Hırka-i Şerifin mihrabın önüne tesadüf eden ayrı bir bölümde muhafaza edilmesi



ziyaret devam etse de harim kısmında ibadetin devam etmesine engel teşkil etmemektedir.

Hırka-i Şerif Camii iç bezemeleri hususunda da diğer camilerden farklılık arz eder. Şöyle ki; mihrab, minber ve vaaz kürsüsü sanatsal açıdan ayrı bir değer arz ederken, yapımda kullanılan malzeme bakımından da incelemeye haizdir. Hırka-i Şerif'in muhafaza edildiği hücre duvarlarında da kullanılan çok güzel cila kabul eden kırmızı renkli ve breş taşı olarak adlandırılan bu taş Hereke'de çıkarılmaktadır.

Hırka- Şerif Camii, hüsn-i hat sanatının en nadide örneklerini sergileyen doğal bir müze görünümündedir. Hattat padişahlarımızdan olan Sultan Abdülmecit'in kendi elleriyle yazdığı yazıları bu camide temaşa etmek insana sonsuz bir huzur verirken devrin en meşhur hattatlarından Kazasker Mustafa İzzet Efendi'yi anmadan geçemeyeceğim. Camii içindeki müthiş bir ahenk timsali olan yazılar ile avlu kapılarındaki yazılar Kazasker Mustafa İzzet Efendi'ye ait olmasına rağmen merhum hattat edeben imzasını atmamıştır. Yine devasa boyutlardaki lafzatullah ve cehar yar-i güzün levhaları ile

minber üzerindeki yazı ise hattat padişahlarımız arasında yer alan caminin banisi sultan Abdülmecit Han'a aittir. Cami içinde bu nefasetin en güzel temaşa edildiği yerler hünkâr ve müezzin mahfilleridir. Buralardan bakıldığında kendinizi adeta hat sanatının en nefis eserlerinin sergilendiği doğal bir müzede hissedebilirsiniz.

Hırka-i Şerif de Hırka-i Saadet gibi ramazan ayının on beşinci günü ziyarete açılarak 57. kuşaktan Haşim Köprülü Beyefendi zamanı da dâhil olmak üzere, sadece 1980'li yılların sonuna kadar, öğle ve ikindi namazları arasındaki zaman diliminde sadece on beş gün ziyaret edilirdi. Hatta ve hatta bu on beş günün ilk haftası erkeklerle, ikinci haftası hanımlara tahsis edilmiş iken bu durum daha sonraları değiştirilmiştir. Ne var ki bu tarihten sonra nüfusun hızla artarak İstanbul'un kalabalıklaşması ve Resulullah aşkıyla yanan, dünyanın dört bir yanından gelen ziyaretçilerin sayısının her geçen gün artması sebebiyle Hırka-i Şerif, Ramazan ayının ilk Cuma günü ziyarete açılmaya başlanmıştır. Sabah saat dokuzdan başlayarak ikindi namazına kadar açık olan ziyaret Kadir geceleri de sahura kadar sürmektedir. Hırka-i şerif resmi bir törenle ziyarete açılır ve arife günü ikindi namazı sonrası dini bir törenle ziyaret nihayete erer. Hırka-i Şerif'i ziyaret edip öğle namazını burada kılmak ve ikindi namazını da Fatih Camii'nde eda etmek neredeyse eski Ramazan geleneklerimizdendir.

Ziyaret adabına göre inşa edilen camide hanım ve erkek ziyaretçiler ayrı ayrı kapılardan gurup gurup alınarak ziyarete başlar, mihrab önüne tesadüf eden mekânda muhafaza edilen mübarek hırkayı ziyaret ederek çıkış koridorundan çıkış kapısına vasil olarak ziyaretini saygı ve edep çerçevesinde salâvat-ı şerifeler eşliğinde tamamlar.

Selâtin camilerinin hepsinde olduğu gibi Hırka-i Şerif Camii'nde de ziyaret sırasında hünkârın erkânıyla birlikte kullanacağı bir hünkâr dairesi

ve namazlarını eda edeceği hünkâr mahfeli bulunmaktadır. Peygamberimizin remzi olan gül motiflerinin hâkim olduğu hünkâr dairesinde

eski İstanbul Müftülerinden Abdurrahman Şeref Güzelyazıcı'ya ait şu dörtlük dikkat çekicidir;



**Ziyaret kılsın ümmetler ridâ-i can-bahadır bu
Cenâb-ı üveys'e ihsân atây-ı Mustafa'dır bu
Eşiğine şeref rûy-ı siyâhın sür niyâz eyle
Makam-ı Hırka-i pâk-i Habib-i kibriyadır bu**



Hırka-i Şerif, sevgili Peygamberimiz miraca yükseldiğinde üzerinde olduğu rivayet edilen hırkadır. Deseni dolayısıyla işleme tekniği oldukça kompleks olan mukaddes emanet bu yönüyle de bilimsel bir araştırma-inceleme konusudur.

2010 yılı Ramazan ayında konservasyon ve restorasyon sebebiyle ziyarete açılmayan 1500 yıllık ünik bir eser olan bu emanetin, oluşturulan bilim kurulunun yönlendirmesi ve kontrolü eşliğinde dünya standartlarındaki hassas bir çalışma ile konservasyonu tamamlandı. Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Tekstil Bölümü mensuplarından Bilim Kurulu Başkanı Sayın Prof. Dr. Nevin Enez çalışmayı; "Hırka-i Şerif'in konservasyonu sırasıyla; eserin temizliği, buruşuğunun açılması, yıpranmış yerlerinin emniyete alınması destekleyici kumaş ve bir pet yardımıyla desteklenmesi sü-

reçlerini kapsamaktadır. Temizleme işlemi için çok düşük vakumlu medikal aspirasyon cihazları kullanıldı. Uzun bir sürede ve çok özenli bir şekilde eserin lifleri arasından tozun çekilmesi işlemi yapılmıştır. Buruşuk açma işlemi yapılmıştır. Daha sonra buhar verilen yerlerin üzerine cam ağırlıklar konularak emanetteki buruşuk olan bölümler düzleşmeye bırakılmıştır. Üçüncü aşamada da hırka ile aynı renkte boyanan kumaştan, hırka boyutlarında bir hırka daha dikilerek kutsal emanete içten giydirilmiştir. Sonra hazırlanan petler eserin içine giydirilmiş ve esere hacim kazandırılmıştır. Ve böylece hırkaya taşıyabileceği güçte bir destek verip onu uzun yıllar ayakta tutmak mümkün olacaktır. Ardından eser nem, ısı, ışık ve güvenlik tedbirlerinin olağanüstü alındığı ve onu en az 1500 yıl daha yaşatacak bir vitrine koyularak dış etkenlere karşı da korunmuştur." şeklinde özetlemektedir.

Yapılan teknik analizler neticesinde pamuklu kumaştan mamul yüzlerce yıllık bir mazisi olan mübarek Hırka-i Şerif üzerinde herhangi bir bakteri ve mantar izine rastlanmamıştır. Ayrıca boyarmadde analizlerinde Hırka-i Şerif'in bir çöl bitkisinin lifleriyle boyanmış olduğu da ortaya çıkmıştır.

Kendilerini Hırka-i Şerif'in hizmetkârı olarak nitelendiren Köprülü ailesinin Hırka-i Şerif'i gelecek nesillere taşıma kaygısı ile başlattığı bu konservasyon ve restorasyon çalışması dünya standartlarının da üstünde bir çalışmayla başarı ile tamamlanarak, dünyanın dört bir yanından büyük bir özlem ve aşkla ziyaret için gelen peygamber aşıklarını bir nebze de olsa teselli etmeye daha uzun yıllar devam edecektir. Bu yadigarın başucunda nefes alıp veren insanlara ne mutlu... Ne mutlu bu kutlu şehrin insanlarına...

*** Tarihçi, Veysel Karani Hırka-i Şerif Camii Hizmet Vakfı Genel Müdürü**

Tırnakçızade Ailesi ve Hırka-i Şerif Vakfı Kutsal Emanetler Koleksiyonu

Kutsal emanetlerin bir Müslüman için taşıdığı anlam malumdur. Veysel Karanî dendiğinde hepimizin aklına ilk gelen Hz.Muhammed (s.a.v.)’in ona hediye ettiği hırkadır. Hırka-i Şerif şu anda Veysel Karanî soyundan gelen Muhafız Köprülül Ailesinin emanetinde olup, Hırka-i Şerif Camii’nde muhafaza edilmekte ve Ramazan ayının ilk Cuma günü halkın ziyaretine açılmaktadır. Söz konusu emanete çağlar boyunca gösterilen sevgi ve hassasiyet aynı tazeliğini korurken bu bilincin, kutsal addettiğimiz emanetlerdeki tezahürü ise 1400 yıllık İslam tarihinin en güzide koleksiyonlarını şahsa aidiyetten çıkarıp tüm insanlığın ifadesine sunmakta kendini göstermiştir. İşte bahsedeceğimiz bu emanetlerden biri de yakın bir geçmişe kadar TIRNAKÇI-ZADE ailesince nesilden nesile taşınıp Mualla Negiz Hanımefendi vesilesiyle “Veysel Karanî Hırka-i Şerif Camii Hizmet Vakfı’na bağışlanan Hz.Muhammed (s.a.v.)’e atfedilen gömlek, bir pabuç teki, Kabe Örtüleri, Kabe Süpürgeleri ve kabrinin temizlenme işleminde kullanılan süngerlerden müteşekkil koleksiyondur. Bu koleksiyonu oluşturan envanterlere geçmeden envanterlerin bekçi ve taşıyıcısı olan Tırnakçızade Ailesinden kısaca bahsedecek olursak;

Yavuz Sultan Selim, 1516-17 Mısır Seferi sonunda (Mercidabık ve Ridaniye Savaşları) bilindiği gibi Mekke şehrinin anahtarlarıyla birlikte İslam mirasını, bu anlamda Hz.Muhammed (s.a.v.) önce ve sonrasında kalan kutsal emanetleri de halifelik makamıyla birlikte imparatorluğun merkezi İstanbul’a taşımıştır.

Halen Topkapı Sarayı müzesinde, Hırka-i Saadet Dairesi’nde sergilenmekte olan emanetler bu şekilde halifeliğin merkezine intikal etmiş, burada daha sonra Mekke ve Medine Haremeyn kadılığı kurulmuş buradaki kadının görevlerinden biri de teslim edil(e)meyen emanetleri araştırarak İstanbul’a getirmek olmuştur. İşte 19. Yüzyılın ortalarında karşımıza çıkan Mısır ve Mekke Kadısı Tırnakçızade Mustafa Bey (ölm.Medine

1842) emanetleri taşıyan bu zincirin ilk halkası olmuştur. Haremeyn meleviyeti dediğimiz ve 18. asrın ikinci yarısından itibaren Mekke kadılığını da kapsamına alarak kadılık makamına gelen Tırnakçızade Mustafa Bey ihtimal dahilindeki emanetlerin varlığını araştırırken kendisine hediye olarak gelen yukarıdaki emanetlerin yeni bekçisi olur.

Karacaahmet’te bir aile mezarlığı da olan Tırnakçızadeler’in ikamet ettiği yer ise bugün hepimizin bildiği Üsküdar Salacak’ta Harem’e giderken manzaramızı süsleyen ve “Muharrem Nuri Birgi Yalısı” olarak bilinen yalıdır. Ailenin “Kırmızı Yalı” olarak tanımladığı, harem ve selamlık diye iki kısımdan oluşan yalı daha sonraları bölümler eklenmek suretiyle değiştirilmiştir.

Eskiden denize kadar inen yalı arsasının sahil şeridi Üsküdar-Harem sahil yolu yapımıyla kamulaşıp yalının denizle bağlantısı kesilse de hatıralarda, ailenin sarayla münasebetine dikkat çekilerek yalıdan Dolmabahçe Sarayı’na gidip gelen saltanat kayıklarının varlığından bahsedilir. Öyleki II.Abdülhamit’in binbaşısı olan ve bu görev üzerindeyken vefat eden büyük dayı Raşit Efendi (ikinci Raşit Tırnakçı)’nin sünnet düğününün Domabahçe’de yapıldığı rivayeti, hepsi ilmiye sınıfına mensup olan ailenin devlet nazarındaki prestijini göstermektedir.

Emanetleri taşıyan kişiler zincirinin son halkaları Raşit (2.) Efendi, Hamiyet ve Mualla Hanımefendilerden önceki diğer isimse 1812’de İstanbul’da doğan şair ve yazar Tırnakçızade Mehmet Sait Ziver Bey’dır. Medrese tahsili yapan ve kadı olan babası, Seyyid Mustafa’nın görev yeri Mekke ve Kahire’de öğrenimini

Yazı: Sümeyra Güldal Fotoğraflar: Hırka-i Camii Vakfı Arşivi



sürdüren Ziver Bey,Şura-yı Devlet azalığında bulunmuş ve kadılık yapmıştır (Nakşibendiliğin Halidi koluna mensup olan bu zatın Metalib-i Nafia, Makalat-ı Edebiye adlı eserleri ve bir de divanı vardır).Evkaf-ı Hümayûn müdürü ve Meclis-i Vâlâ üyesi olan Ziver Bey 1873’te ölmüştür. Tırnakçızade Raşit Efendi ve Afif Beyler’den sonra emanetler II.Raşit Efendi (Mualla Negiz Hanımefendinin dayısı)’ye intikal etmiştir.

76 yaşına kadar emanetlere bekçilik eden Hamiyet Hanımefendi, babası Afif Bey’in görevi dolayısıyla Edirne ve Manisa’da bulunmuşlardır. Anadolu’da yaşamaya alışamayan Hamiyet Hanımın, kızı Mualla Hanımı da alarak İstanbul’a dönmesiyle emanetler de bu serüvenin son durağına gelmiştir.

Burada aydınlatılması gereken bir husus vardır ki o da, emanetlerin erkek çocuklarda korunması geleneğinin son iki isimde terkedilmiş olmasıdır. Ancak Raşit Efendi’den sonra yaşayan tek varis Hamiyet Hanım, onun tek çocuğu da Mualla Hanım olunca emanetlerin varisi de yalnızca Mualla Hanım olmuştur.

Tarihine, milletine ve dinine saygıda

kusur etmeyen Mualla Negiz Hanımefendi emekli öğretmen olup Anadolu’nun bir çok yerinde görevi dolayısıyla hizmette bulunmuştur. Annesinin vasiyeti olan emanetleri bir bohça içinde muhafaza eden Mualla Hanımefendinin yaşının ilerlemesi emanetleri daha emin bir yerde saklama ihtiyacını da beraberinde getirmiştir. Tüm bunların yanı sıra, eskiden sadece sınırlı sayıda insanlar tarafından bilinen emanetlerin insanların istifadesine sunulup onlarında hayır dualarından payına düşeni alma ümidi, bir tavsiye üzerine Veysel Karanî Hırka-i Şerif Vakfı’na uğramasıyla sevince dönüşmüştür.

Mualla Hanım tarafından, aracılığıyla Hırka-i Şerif Vakfı’na bağışlanan emanetler (1991), deri üzerine yazılan ancak daha sonra talihsiz bir yangınla tahribata uğrayan şecerenin vakfa teslim edilmesine kadar, bir bohça içerisinde muhafaza edilmiştir.

Ancak bu eserler “taşınabilir kültür ve tabiat varlığı” statüsünde olduğu için sergilenmeleri resmi makamların onayından geçmesine bağlıdır. İşte bu aşamada ise Topkapı Sarayı Müzesi’ne müracaat etmek gerekmiştir. Koleksiyoner olmak için müzeyle irtibata geçen vakıf yöneticileri 1991 yılında, Topkapı Sarayı Müzesine bağlı olmak üzere, söz konusu emanetlere ve sergilenmekte olan diğer eserlere envanter numaraları da alarak vakıf binasının üst katındaki bir odanın restore edilmesi suretiyle ufak bir müze açmışlardır.

Burada dikkat edilmesi gereken diğer bir husus da, aynı camii bünyesindeki Veysel Karanî Hazretlerine hediye edilmiş olan Hırka-i Şerif’in sadece Ramazan ayında ziyaretlere açılıp, ziyaretçilerin hepsi tarafından görülmesi bazen mümkün olmazken , Tırnakçızade Ailesine ait emanetlerin yılın her cuması, cuma namazını müteakip ziyaretçilere açılıyor olmasıdır. Mukaddes emanetlerin bakım ve temizliği

Hırka-i Şerif Vakfı tarafından yapılmaktadır.

Bu emanetlere ve özelliklerine gelince;

1) Hz.Muhammed’e (s.a.v.) atfedilen gömlek:

Açık bej (deve tüyü) renginde olan gömlek yaklaşık 75cm. boyundadır. Uzmanların ifadesine göre Şam ya da Mısır dokuması olması muhtemeldir ancak, Mısır dokuması olduğu yönündeki ihtimal daha ağır basmaktadır. Pamuklu ve ince bir dokuma şeklindeki gömlek kollarıyla birlikte üç parçadan müteşekkildir. Kumaş kendinden, yarım cm. çapında kalın iplerle dokunan desenler ve bu dokumaya oranla biraz daha büyük olan yine kendinden, aynı iple yapılan dokumayla desenini bulmuştur.

Gömlek omuz kısmından, bittiği uç kısma kadar aynı genişlikte imiştir. Ancak dikkati çeken husus gömleğin bugünkü ebatlardan daha büyük olduğudur.

Gömleğin genel anlamda sıcak iklim koşullarına göre hazırlandığı hemen anlaşılmaktadır, ancak envanterin sağ tarafında zaman aşımının yarattığı doğal tahribatla farklı çaplarda delikler oluşmuştur. Fakat sol tarafta bu tahribat yok denecek kadar azdır. El dikişle dikilen gömleğin dikiminde kullanılan ip, dokumanın desenlerinde kullanılan ipin cins, kalite ve rengine benzemektedir.

Yaka kısmına gelince, burada ayrı bir parça kullanılmamış, omuz kısmının tam ortasından aşağıya doğru, orta kısma gelinceye kadar kesilmek suretiyle oluşturulan yaka oyuğu iple dikilmiştir. Buraya yapılan dikiş işleminden sonra yakanın alt kısmında, iki taraftan da yaklaşık 10 cm. uzunluğunda, gömleğin orijinal rengine yakın ancak gömlekte kullanılan iplerden daha kalın bir iplikle tığ vasıtasıyla örülen zincir şeklindeki işleme dikilmiştir.



Son olarak gömleğin kolları, uç kısımlara gelirken hafifçe genişlemektedir. Kolların uç kısımları da diğer kısımların dikiminde kullanılan yöntemle dikilmiştir.

2) Hz.Muhammed'e (s.a.v) atfedilen pabuç (1 tek):

Geçen zamanın verdiği aşınmayla tek haldeki kahverengi deriden yapılan pabuç, parmak ucu ve topuk kısmından yukarıya doğru hafif bir şekilde kıvrılmıştır. Parmak ucu kısmı sivri olan pabucun taban kısmı da aynı deriden yapılmıştır. Zamanla küçülen pabucun üst kısmı zikzak halinde içe doğru bir kesimle yukarıya sivri bir şekilde birleştirilmiştir. Pabucun taban kısmı tek parça değil de ayrı bir deriyle sağlamlaştırılmıştır. Pabucun topuk kısmı da oval bir şekilde kesilmiş ve iç tarafından elle iki şerit halinde dikilmiştir. Ancak pabucun taban ve üst kısımları aynı stilde dikilmemiştir; üst kısım sık bir dikişle dikilirken alt kısım daha seyrek dikilmiştir. Topuksuz olan pabuç içinin ortası, ortadan topuğa kadar kesiktir.

3) Hz.Muhammed'in (s.a.v.) kabrinin tozunun alınmasında kullanılan sünger:

Kahverengi ya da koyu sarı rengiyle tanımlanabilecek olan sünger, yaklaşık olarak bir el büyüklüğünde ve yaklaşık 16 cm. uzunluğundadır. Üzerindeki Osmanlıca yazıda "cevher-i şerif efendimiz yanındasallallahu aleyhi ve sellem ka-tında her illetin şifasına" yazmaktadır. Sünger yanında üç tane gri taş ve taşın üzerinde de iki satır yazı bulunmaktadır.

Tırnakçızade ailesinin vakfa hediye ettiği emanetler bunlardır. Müzedeki diğer envanterler ise şöyledir:

4)Kisve-i şerif parçası (Kabe'nin dış örtüsü)

Kendinden desenli Arapça ve zikzak desenli siyah renkli kumaş yaklaşık 82 cm. boyundadır. İpek olan kumaş tahminen 17-18. Yüzyıllara ait olmalıdır.

5) Kabe-i şerif iç örtüsü parçası

17. yüzyıla ait ve 60x68 cm. boyutlarındaki envanter, kırmızı ipek zemin üzerine krem rengi ipe dokunan zikzak, kelime-i tevhid, Kuran-ı Kerim'den ayetlerle

dokunmuştur.

6) 1 işleme, 2 siyah, 2 yeşil Kisve-i şerif parçaları:

17-18. Yüzyıla ait olan ince krem rengi keten kumaş üzerine işlenmiştir.

7) Kabe Süpürgeleri :

Hurma yaprağından yapılmış ve yaklaşık 40 cm. uzunluğundaki süpürgelerin Kabe-i Şerif'in temizliğinde kullanılmak üzere hazırlandığı rivayet edilmektedir. Üst kısımlarından ayrı ayrı örme bir ipe bağlanan süpürgeler kahverengindedir.

8) Ahşap Kutu:

Edirne işi olup 19.yüzyıl yapımı olan kutu pabuca aittir. Açık kahverengi ve cilalı kutunun boyutları 15X19 cm. olmakla birlikte yüksekliği 8 cm'dir. Sarı madenden köşebentleri ve kilit aynası olan kutunun üst kısmında ayrı yeten madeni bir tutacağı bulunmaktadır.

9) Mum Parçası:

20. yüzyıl başına ait olan mum 7 cm uzunluğunda, 6cm çapındadır. Hz.Muhammed'in (s.a.v) kabrinin başucunda yandığı rivayet edilen envanter bu rivayeti doğrulayan bir belgeye sahiptir.

Daha pek çok eserden müteşekkil olan koleksiyon, her Cuma günü Cuma namazının ardından ziyaretçiler için açılmaktadır.



Ey gönül!
Ne tuhaf değil mi?
Bir ömür, şah damarından
daha yakın bir Sevgiliyi
aramakla geçiyor

Mevlânâ Celâleddin-i Rumî (k.s.)

AYNI GÜN GEZEBİLECEĞİNİZ İKİ LOKASYON ŞAHİNDERE KANYONU VE ASSOS ANTİK KENT

Behramkale (Assos) 6
Apollon Smintheion 33
Babakale (Lekton) 41

Gülpınar



İki farklı şehirde, ama erken kalkmak şartı ile aynı gün gezebileceğiniz bu iki lokasyon, gününü tam tamına doldurmak isteyenlerin aradığı bir program olacaktır. Üstelik iki lokasyonda birbirinden özel ve cennet gibi..

Biz, gezimize Balıkesir’de konaklarken çıktık ve bu yüzden Balıkesir Altınoluk’ta yer alan Şahindere Kanyonu’ndan başladık. Siz derseniz Çanakkale Behramkale’den de başlayabilirsiniz.



ŞAHİNDERE KANYONU

Sabah sekizde kahvaltımızı yapmış çoktan yollara düşmüştük zaten, kanyonun bulunduğu Altınoluk beldesinde konakladığımız için kanyona ulaşmamız yarım saati geçmedi.

Yolu stabil ve tüm binek araçlar için uygun diyebiliriz. Küçük bir işletmeye araç otoparkı için 16 tl ödedik. Yaya girerseniz kişi başı 4 tl (2020 güncel fiyatlar).

Sabah olduğu için muhtemelen, bizimkinden başka 3-4 araç vardı. Bizi ilk, otoparkın hemen yanından akan cılız dere ve etrafına kurulmuş piknik masaları karşıladı. Kanyon yürüyüşünden gelenler burayı piknik için değerlendiriyor. Bizim gözümüz hemen kanyona giriş yapmakta idi. Piknik alanı ile dönüşte ilgilenilebilirdik belki.

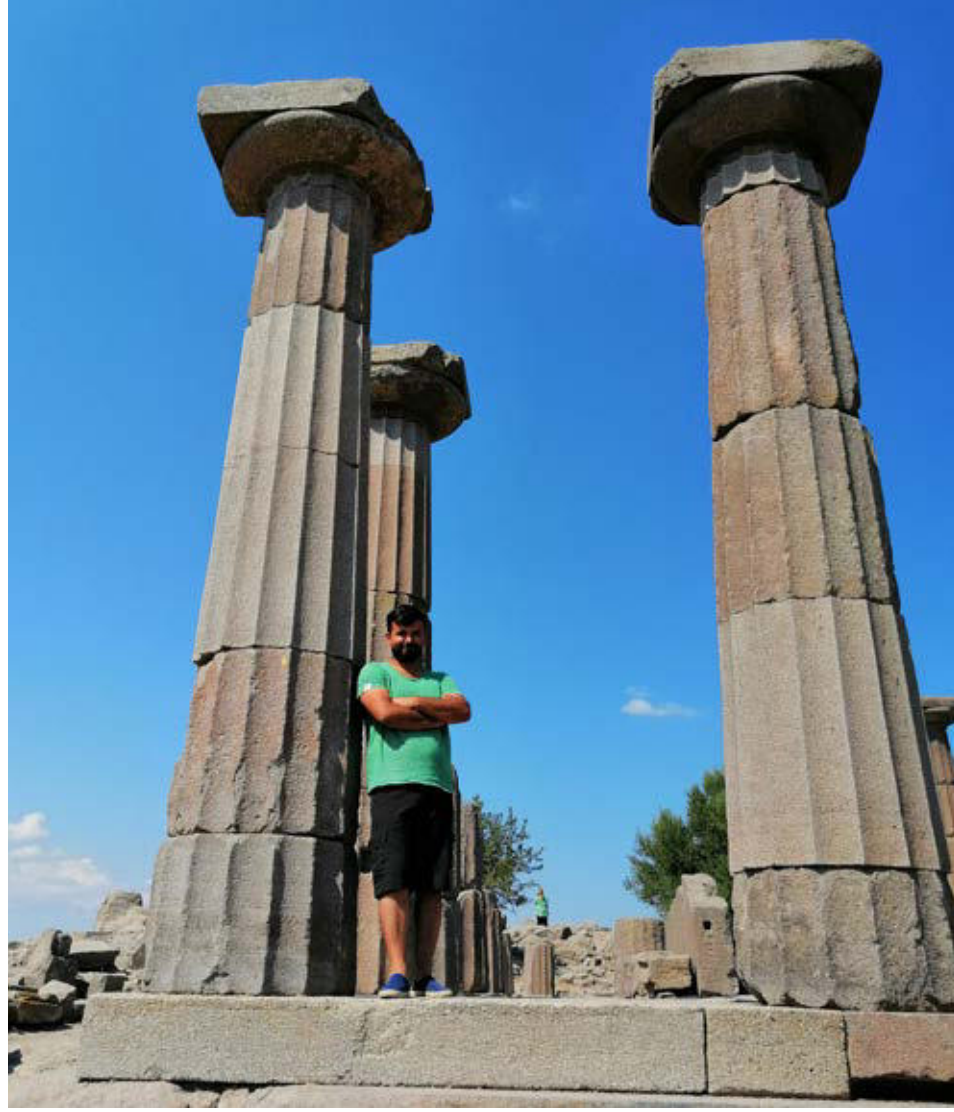
Şahindere Kanyonu; Kaz Dağları’nın batı yamaçında, 27 km uzunluğunda, yer yer 600 mt yük-



sekliğe ulaşabilen, çevresi yüksek kayalar ve orman ile donatılmış dünyadan kopuk bir alan gibi. Çevrenin yüksek engeller ile çevrili olması, bulunduğu bölgenin ikliminin dışında bir iklim oluşturuyor. Bu mikro klima etkisi, bitki çeşitliliğini artırmış çevrede endemik birçok türe ev sahipliği yapmaktadır. Bölge zaten havası ile size farklılığını hissettirecektir.

Bir an önce fotoğraflarda hayran kaldığımız küçük şelale yapısına ve önünde oluşturduğu turkuaz havuzları görmek için sabırsızlanıyorduk. Hemen yürüyüşümüze başladık. Burayı sakın bulmak için sabahın ilk ışıklarını seçmiştik şimdi ortam kalabalıklaşmadan kanyonun keyfini çıkarmalıydık. Herkes için aynı olmayabilir ama bizim hassas noktamız galiba sakinlik. Bir ortam kalabalıklaştığı an bütün büyüğü bozuluyor; sakinlik, dinginlik yakışıyor doğaya... Curcunalar yakışmıyor, inciniyor sanki yeryüzü kalabalıkta.

Yürüyüşün tamamı neredeyse suyun içinde geçiyor. Zaman zaman su dizlerimizi geçti bazen de 1,2 metreyi geçmeyecek minik kayalara tırmanıp devam ettik. Tırmandık, hopladık, zıpladık, dediysek bu gözünüzü korkutmasın; biz bunları yanıımızda iki küçük çocuk ile kolayca ve zevk alarak yaptık.



Sonunda kanyonun dar ve loş yolları bitmiş. turkuaz suları ve sıcak gün ışığı ile geniş bir düzlük karşılamıştı bizi. O kadar güzel bir hava, görsel şölen ki!.. Her şeyi ile büyüledik. Çocuklar kıyıda oynarken havuza benzer turkuaz suların derinliklerinde yüzme keyfini yaşadık. Suyun soğukluğunu siz bile hissetmişinizdir oralardan. Ama yazın ne kadar tatlı geldiğini de tahmin ettiniz değilmi. Dönüş yoluna geçip karnımızı oralarda hızlı bir şekilde doyurduktan sonra aynı gün içinde keşfetmeyi kafaya koyduğumuz Behramkale'ye yol alıyoruz. Kanyon gezimiz yemek ile birlikte 3 saat sürdü.

BEHRAMKALE VE ASSOS ANTİK KENT

Balıkesir Altınoluk'tan yaklaşık 40 km mesafe uzaklıkta olan Behramkale'ye varınca ilk durağımız Athena Tapınağı. Yunan mitolojisinin en güçlü tanrısı kabul edilen Zeus'un en sevdiği kızı olduğu düşünülen Athena'nın tapınağı

Behramkale'nin en yüksek noktalarından birinde. Manzarası müthiş. Mitoloji pek ilgi alanım değilse de manzara için buraya çıkmam şarttı. Assos antik kentine giriş 25 TL, müze kart geçerli. Burası antik kent severler için hamamlar, tiyatrolar, toplantı salonları derken saatlerini geçirebileceği genişlikte. Bizde 2 saat geçirmişiz hiç farkına varmadan. Zirveden görünen antik limana inmeye karar verdik. Yukarıdan aşağıya kadar antik kentin içinden basamaklar mevcut ama biz o kadar cesur değiliz. Henüz o kadar özgür de değiliz. İki çocukla bilmem kaç basamaklı merdiveni değil, araç yolunu tercih ettik tabii ki.

Antik liman toplamda 1 saatte gezip çıkabileceğimiz küçükölükte ilgi ise bir o kadar büyük. Hâli ile otopark işleri limana giriş çıkış araç trafiği korkunçtu. Aracı uzağa park edip biraz yürüdük. Liman ile ilgili bazı şeyler bizi üzdü. Tarihî ya-

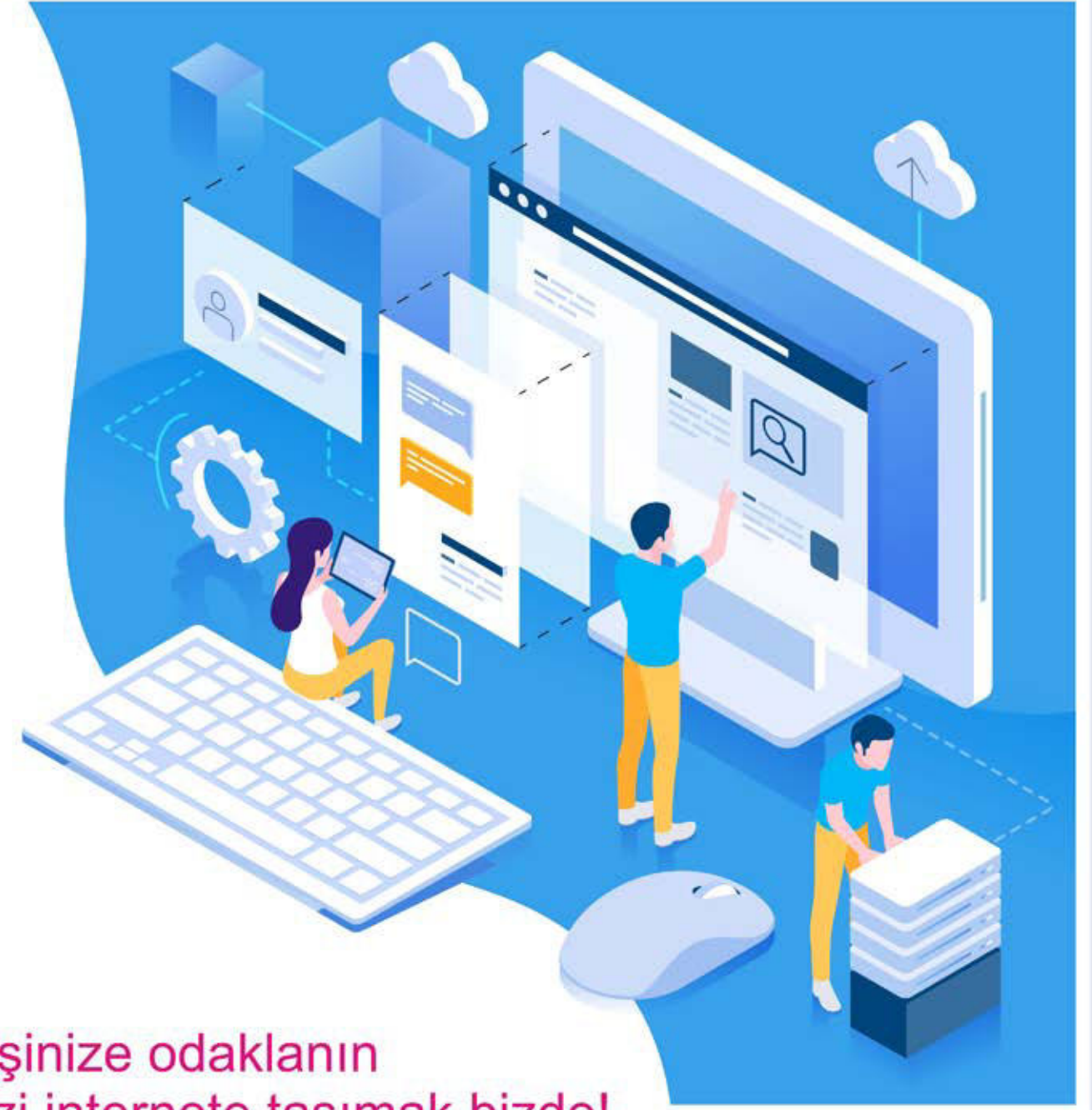


pıların ve tüm deniz kıyısının işletmeler tarafından parsellenmiş olması üzücü. Yani havlunu alıp antik limanda denize girebileceğin yalın bir alan yok. Tamamı işletmelerin elinde.

Denize girmesek de yıllara meydan okumuş limanda cam gibi denizi izleyerek yemek ve çay molası için gelmeye görmeye değer. Denize girelim illa dersiniz yakında Kadirga Plajı var; çok geniş, karan ve kamp için de uygun.

Behramkale'de araç ile panoramik bir gezi yaptıktan sonra öneriler doğrultusunda ev yapımı dondurmaları yapan Yahya Usta'nın yerine gittik.

Bölgenin jandarması, ormancısı, hepsi orada dondurma molası veriyordu anladık ki doğru yerdeyiz. Biz de şekersiz yaban mersinli ve ballı bademli dondurmalarına bayıldık. Akşam oldu ama nasıl yorulduk siz anladınız.



Siz işinize odaklanın İşinizi internete taşımak bizde!

Marka tanıtımında önemli bir yere sahip olan sosyal medya, müşterilerinizle olan iletişiminizde çok önemli bir yere sahiptir. Bu potansiyeli iyi değerlendirmek için profesyonel destek almak kaçınılmazdır. Düzenli paylaşımlar ile kurumsal hesaplarınızın sosyal medyada aktif olmasını ve bu sayede daha fazla potansiyel müşterinin size ulaşmasını sağlıyoruz. Siz de işinizi internete taşımak isterseniz bizden teklif isteyiniz!

Profesyonel Web Uygulamaları Sosyal Medya Danışmanlığı

< **imgeweb** />
www.imgeweb.net

Şemsi Tebrizi Mh. Mevlana Cad. No: 51/102 Karatay Konya
Tepefon/WhatsApp: 0532 744 5117

PORTFOLYO

Sefa Genç : 1990 yılında Tırhal'da doğdum. Ordu Üniversitesi Elektronik Teknolojileri bölümünden mezun oldum. Anadolu Üniversitesi İşletme fakültesinde okumaktayım.

Yaklaşık 15 yıl önce hobi olarak başladığım fotoğrafçılığı, 2018 yılında meslek edindim. Profesyonel düzeyde yaptığım düğün fotoğrafçılığının sınırlarını zorluyor; çiftlerimi, ülkemizin farklı noktalarında büyüleyici doğa ve mimari unsurlarla buluşturarak kendilerine eşsiz anı-

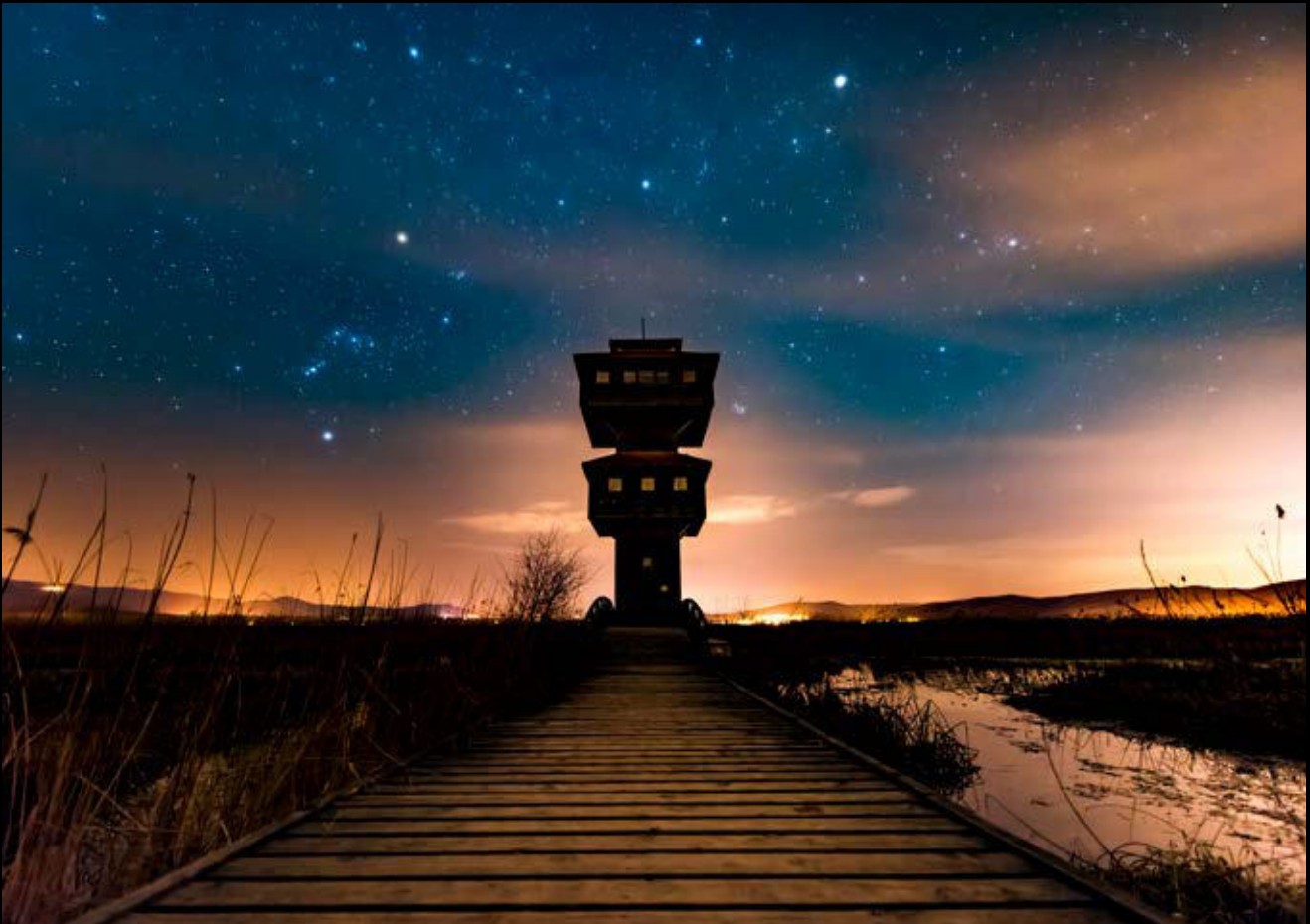
lar kazandırıyorum. Anadolu'yu karış karış gezerek çektiğim makro, portre, doğa, gökyüzü gibi farklı nitelikteki çekimlerle oluşturduğum arşivimi takipçilerimin beğenisine sunuyorum. Bununla birlikte kurucu üyesi olduğum Tokat Fotoğraf Sanatçıları Derneği (TOFSAD)'nin Yönetim Kurulu Başkanlığını aktif olarak yerine getirmekteyim.

Türkiye'de sınırlı sayıda yapılan Iris fotoğrafçılığı üzerinde çalışmalarım devam etmektedir.

Tutku olarak tanımladığım fotoğrafçılığın, bilinçli yapılan bir hobiye dönüşmesi ve profesyonel anlamda meslek edinilmesi adına 2018 yılından beri hem teorik hem de uygulamalı fotoğrafçılık ve photoshop dersleri vermekteyim.

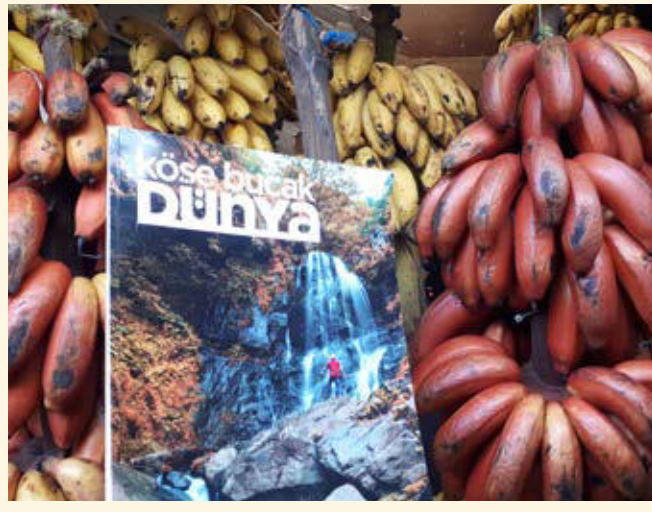
Çeşitli yarışmalarda birincilik ödülleri ayrıca farklı bölgelerde sergilemelere dahil edilen pek çok fotoğrafım bulunmaktadır.

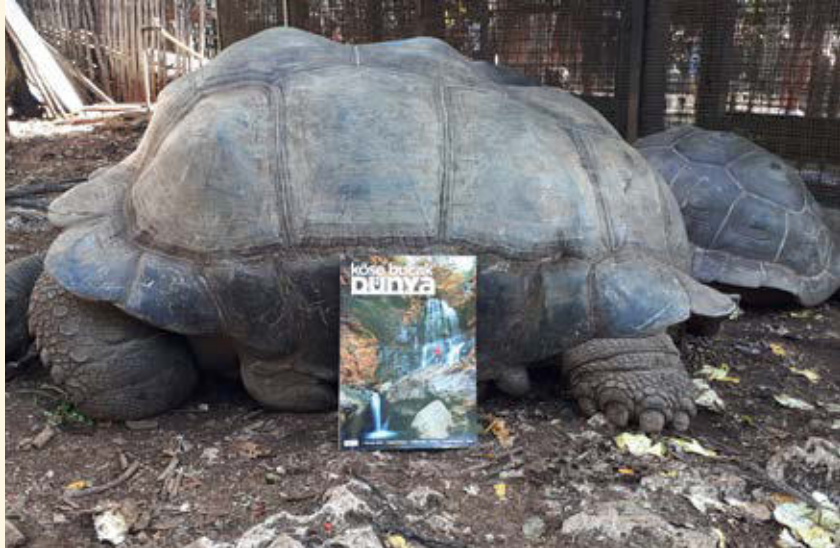
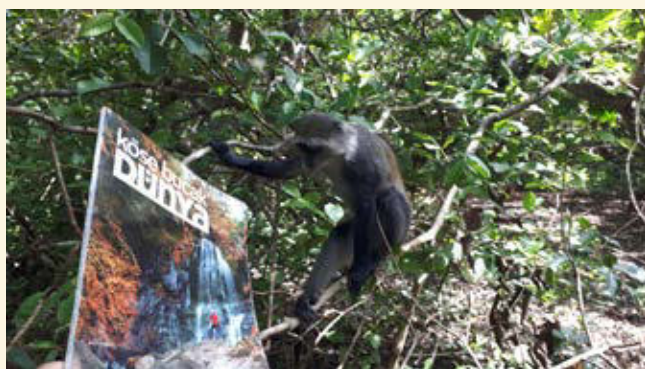






DÜNYA KAZAN BİZ KEPÇE





IziSüt



+90 332 355 37 95



Fatih Mahallesi İnce Mehmet Sokak 42030 Karatay / KONYA - TÜRKİYE



www.izisut.com.tr



izisut@izisut.com.tr



K - G
TSE-ISO-EN
900

G - F
TSE-ISO-EN
2200